

AICI ESTE UN OM CARE POATE APRINDE LUMINA

Haideți să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, în dimineața aceasta îți mulțumim pentru bunătatea și îndurarea Ta și pentru că ne-ai dat privilegiul să ne adunăm din nou împreună, pe partea aceasta a veșniciei, ca să ne închinăm Celui Preaiubit, Domnului Isus Hristos. Îți mulțumim că a venit pe pământ să ne răscumpere dintr-o viață de păcat și să ne dea această mare moștenire pe care o avem prin neprihănirea Lui.

În dimineața aceasta, noi suntem ambasadorii Lui, ca să frângem Pâinea Vieții pentru această adunare, și fie ca Duhul Sfânt să inspire fiecare Cuvânt și să-L plaseze în inimile oamenilor, după cum au nevoie, pentru că îți cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin. Așezați-vă.

Apreciez mult marele privilegiu pe care-l am în dimineața aceasta, să stau aici împreună cu voi. Îmi pare rău că nu avem un spațiu mai mare ca să primim mai mulți oameni. Tabernacolul nostru este destul de încăpător, și suntem recunoscători că suntem aici în această vacanță, și deși vremea nu a fost prea bună, ne bucurăm să fim aici și să avem adunarea.

Vreau să anunț că în seara aceasta va fi un serviciu de vindecare sau de rugăciune pentru bolnavi. Billy m-a întrebat: „Ce vom face?” iar eu i-am spus: „Păi, să împărțim niște numere de rugăciune, pe la șase și jumătate.” În felul acesta vom ști cum să-i chemăm pe oameni, unul câte unul, astfel încât să nu se creeze îmbulzeală. Îi vom chema pe rând și ne vom ruga pentru ei. Deci, dacă sunteți bolnavi sau aveți pe cineva drag bolnav și vreți să-l aduceți aici, să veniți pe la șase și jumătate sau șapte, ca să vă luați un număr de rugăciune, fiindcă Billy va fi la ușă și vă va da. Aceasta va fi probabil ultima dată când mă voi întoarce pentru

un timp, fiindcă am un program foarte încărcat și până în primăvară voi fi plecat prin Statele Unite, așa că mă voi mai întoarce pentru puțin timp aici, doar la vară.

Sunt bucuros să-l văd aici pe fratele Shepherd care a ieșit din spital. Zilele trecute am fost să-l văd. Soră Shepherd, nu am apucat să te sun să-ți spun că visul pe care mi l-ai trimis este foarte frumos.

Tu l-ai văzut pe Hristos în cer, călare pe acel cal alb, dar totuși era reținut. Și înainte să se facă nevăzut, toată familia a apucat să-L vadă. Tălmăcirea acestui vis este că familia ta a văzut mișcarea Lui în acest timp din urmă, înainte să dispară. Deci este duhovnicesc și o foarte mare binecuvântare pentru familia ta care a ieșit dintr-un mare necaz, ca să fie aici unde suntem astăzi.

Astăzi avem și un eveniment trist printre noi. Este vorba de familia Coats, care vine aici la tabernacol și pe care îi iubim cu toții. Ei vin din est sau din Chicago: sora Billie Habib, sora Armstrong și toate fetele. Înainte au fost nazarineni, dar s-au întors la Domnul și sunt niște prieteni scumpi. Mama și tatăl lor, adică fratele și sora Coats, se îndreptau spre casă din vest și cineva a derapat pe șosea și a omorât-o pe sora Coats pe loc. Când m-au sunat din Tucson să mă anunțe, spuneau că ea tocmai pregătise o cutie cu prăjituri pe masă. Nici nu știți cum m-am simțit.

Îi mulțumim Domnului pentru că nu a trebuit să sufere. Era în vârstă și s-a dus acasă să fie cu Dumnezeu.

Când am fost la spital, am vorbit și cu cele două fiice ale lor. Fratele Coats este în dimineața aceasta aici. El a avut câteva coaste rupte, dar a dat dovadă de creștin și s-a purtat ca un adevărat creștin, fiindcă știe că micuța lui regină nu a murit, ci trăiește împreună cu Hristos, iar într-o zi se vor revedea din nou.

Iov a spus odată: „Ah! de m-ai ascunde în Locuința morților, de m-ai acoperi până-

Ți va trece mânia și de mi-ai rându-i o vreme când Îți vei aduce iarăși aminte de mine!" (Iov 14.13).

Ați observat că Dumnezeu face același lucru și în natură? Priviți seva care este în copaci și care ține frunzele vii. Înainte de venirea iernii, înainte să se verse pe pământ mânia... Vedeți? Odată nu a fost iarnă pe pământ și nici în Mileniu nu va mai fi. Dar acum, mânia este peste pământ. Deci, înainte de a veni mânia iernii pe pământ, în îndurarea Sa, Dumnezeu trimite acea sevă în pământ, în rădăcinile copacului, și o ține acolo până când trece mânia, iar în primăvară se ridică din nou. *„Ah! de m-ai ascunde în Locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia.”* Aceasta a făcut El cu sora noastră și aceasta face pentru toți creștinii.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Coats. Mă bucur să știu că Pecetea lui Dumnezeu ne ține în ceasul încercării. Eu știu prin ce a trecut fratele, pentru că și eu am trecut prin așa ceva cu ani în urmă.

Rând pe rând, fiecare dintre noi va trebui să treacă acest Râu. Într-o zi va veni rândul meu, și la fel al tău, dar așa cum spunea David: *„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine. Toiagul și nuiaua Ta mă mângâie.”* (Psalmul 23.4).

Acum, ca o aducere aminte pentru scumpa noastră soră Coats, aș vrea ca adunarea să stea pentru un moment în picioare. Să ne plecăm capetele și să ne gândim la cea care cu câteva zile în urmă stătea printre noi în acest tabernacol și ne strângea mâinile, o creștină scumpă, iar acum este în locul pe care Domnul mi-a îngăduit să-l văd nu demult, o femeie tânără care își așteaptă familia.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim pentru amintirea sorei Coats. Ce soră scumpă și iubită! Vine timpul când firul vieții care ne-a fost dat se termină și atunci trebuie să trecem Râul. Îți mulțumim pentru că nu a trebuit să sufere; pentru că nu a fost nimic care s-o acuze aici, și pentru care ar fi trebuit să sufere, ci a plecat într-o clipă drept în brațele lui Dumnezeu.

Doamne, soțul și copiii ei sunt în dimineața aceasta aici, la posturile lor. Îți mulțumim pentru această credință bravă! Credința părinților noștri trăiește încă în timp de necaz, foc sau sabie. Îți mulțumim pentru aceste lucruri. Odihnește sufletul ei scump, Doamne, fiindcă a fost sora noastră. Din inimile noastre curg tristețe și lacrimi, din pricina absenței ei, dar din lacrimile căzute țâșnește bucuria, fiindcă Cuvântul Tău ne dă asigurarea că ea trăiește din nou într-o Viață nemuritoare, în care nu va mai fi nici un accident ca acesta, ci doar îi așteaptă pe cei care vor veni la ea, ca să se bucure împreună.

Binecuvântează-l pe fratele Coats, pe fetele ei, familia ei și pe cei dragi care au iubit-o. Noi avem încrederea, Tată, că într-o zi o vom întâlni din nou în marele Dincolo, unde nu este boală, tristețe sau moarte. Până atunci, ține-ne sănătoși, să Te slujim și să așteptăm cu răbdare acea zi, fiindcă Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fie ca marele Duh Sfânt să lucreze cu noi aici, în acest tabernacol, în descoperirea Cuvântului și să odihnească sufletul ei brav până când ne vom întâlni din nou.

În dimineața aceasta este cald din pricina căldurii emanate de corpurile noastre.

Acum aș vrea să fac un anunț. Uneori serviciile de dimineață sunt lungi. Știu că nu este bine ca un serviciu să țină atât de mult: o oră și jumătate sau chiar două ore, dar fac aceasta pentru că se înregistrează, iar aceste înregistrări merg în jurul lumii. De aceea ne adunăm atât de mult dimineața: pentru că trebuie să fac aceste benzi.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine dimineață voi pleca înapoi în Arizona, fiindcă sunt așteptat la o întâlnire. Apoi voi pleca prin Sud, așa că cei care sunteți din Georgia, Mississippi, Texas și Alabama, venim chiar pe la voi și până în Florida.

De aici vom merge în Phoenix, apoi în California și înapoi în Dallas. Probabil vom

trece și prin San Antonio, apoi înapoi în Alabama și Florida. Deci, dacă va fi cu voia Domnului ne vom vedea acolo.

Rugați-vă pentru noi și vă vom anunța dacă Domnul ne va pune pe inimă să ținem câteva adunări și aici, la vară.

Noi am avut o serie de adunări programate. Mulți din cei din New York vă amintiți vedenia despre adunările din țările Scandinave. În timp ce eram la New York, am primit o vedenie în care se spunea că acele adunări vor fi anulate dintr-un oarecare motiv, iar eu le-am spus fraților despre aceasta. Totul s-a întâmplat exact așa, fiindcă au vrut adunarea în aceeași zi în care sala aceea era ocupată.

Astfel, s-ar putea ca în iunie să fie un interval liber și m-am gândit că dacă va fi cu voia Domnului, poate mă voi întoarce aici pentru acele Trâmbițe, înainte ca să fie prea târziu. Înțelegeți? Atunci știm că totul lucrează corect. Eu am aceasta pe inimă, dar facem numai ceea ce vrea El.

Vă văd cum schimbați locurile între voi. Aș fi vrut să avem mai multe locuri.

Când vom vorbi despre Trâmbițe aș vrea să mergem în sala de la liceu. Acolo sunt cinci sute de locuri, iar cu puțină șansă, toată lumea va avea loc și va putea sta jos în timpul predicii.

Eu m-am uitat peste aceste Trâmbițe și sună foarte bine. Vedeți, toate cele șapte Trâmbițe sună în Pecetea a șasea, chiar înainte ca Pecetea a șaptea să deschidă venirea lui Hristos.

În seara aceasta am un mesaj important despre care vreau să vorbesc înainte de serviciul de vindecare. Dacă sunteți aici și vreți să stați până la sfârșit, vom încerca să începem puțin mai repede, fiindcă va fi un rând de rugăciune. Nu voi predica

foarte mult, dar vreau să-i spun bisericii ceva ce țin de câțva timp, ca să vedeți cum decurg lucrurile în acest timp și unde ne aflăm în Scriptură.

Ne bucurăm că în dimineața aceasta îl avem printre noi pe fratele Dauch. Toți credeau că nu-l vom mai avea aici, dar el are cu siguranță credință. Da, domnilor, el continuă să urce. Domnul să-l binecuvânteze. Fratele Dauch are nouăzeci și unu de ani și a avut o oprire completă a inimii din pricina unui atac de cord. Doctorii l-au declarat mort, dar iată-l stând chiar aici.

Pe acest om de nouăzeci și unu de ani, care a suferit un atac de cord, l-am văzut venind pe stradă și apoi în biserică. Astfel, m-am dus la el la spital, și în timp ce era sub cortul de oxigen, i-am zis: „În Numele Domnului, te-am văzut din nou în biserică și am dat mâna cu tine pe stradă!” iar la următorul serviciu era acolo în spate. Apoi, când m-am dus în Louisville, la Blue Boar unde luam masa, imediat după ce am parcat mașina, l-am întâlnit pe fratele Dauch pe stradă. Totul a fost întocmai. O, cum l-a binecuvântat Domnul!

În dimineața aceasta vom vorbi despre vindecare, iar deseară am câteva lucruri deosebite pe care vreau să vi le spun.

Acum pregătiți benzile și dați-le drumul. Aș vrea să citesc din **Isaia 42.1-7** și din **Matei 4.12-17**:

„Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata.

El nu va striga, nu-Și va ridica glasul și nu-l va face să se audă pe ulițe.

Trestia frântă n-o va zdrobi, și mucul care mai arde încă nu-l va stinge. Va vesti judecata după adevăr.

El nu va slăbi, nici nu Se va lăsa, până va așeza dreptatea pe pământ; și ostroavele vor nădăjdi în legea Lui.”

Așa vorbește Domnul Dumnezeu care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet, celor ce merg pe el.

„Eu, Domnul, Te-am chemat ca să dai mântuire și Te voi lua de mână, Te voi păzi și Te voi pune ca legământ al poporului, ca să fii Lumina neamurilor,

să deschizi ochii orbilor, să scoți din temniță pe cei legați și din prinsoare pe cei ce locuiesc în întuneric.”

Și Matei 4.12-17:

„Când a auzit Isus că Ioan fusese închis, a plecat în Galileea.

A părăsit Nazaretul și a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în ținutul lui Zabulon și Neftali,

ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice:

„Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galileea Neamurilor,

norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina.”

De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”

Fie ca Domnul să adauge binecuvântarea Lui la citirea Cuvântului Său! Poate este un subiect cam ciudat, dar aș vrea să iau ca titlu: **„Aici este un Om care poate aprinde Lumina.”** Vom vorbi despre subiectul: **„Lumina.”**

Acesta urmează altor trei subiecte despre care tocmai am vorbit. Unul dintre ele a fost vorbit în Phoenix și a fost, „De ce a venit Isus pe calea Betleemului”? El trebuia să vină de acolo pentru că era Bethlehem. „Beth” este „casă,” „El” este „Dumnezeu,” iar „lehem” este „pâine.” Deci: „Casa Pâinii lui Dumnezeu.” Astfel, fiecare creștin care este născut în Hristos este născut în Betleem, adică în „Casa pâinii lui Dumnezeu.”

Aici îl avem ca simbol pe David care era un fugar, fiind alungat pe propriul său popor. În vremea aceea, Betleemul a fost asediat de filistenii. Fugarul David este un simbol al bisericii lui Hristos de astăzi. Vedeți, Hristos este un fugar, astăzi fiind scos afară de propria Sa biserică. Fugarul este cineva refuzat. Astfel, David a fost refuzat de popor deși a fost uns împărat de prorocul Domnului. În timpul cât a fost fugar, el a adunat în jurul lui o mulțime de bărbați viteji dintre neamuri. Unul dintre ei *„și-a învărtit sulita peste opt sute de oameni, pe care i-a omorât dintr-o dată”*. Altul, a sărit într-o groapă pentru apă și a omorât un leu, într-o zi când căzuse zăpada. Altul era cu David când toți bărbații lui Israel se dădeau înapoi în luptă. Dar el *„s-a sculat și a lovit pe filistenii până ce i-a obosit mâna și a rămas lipită de sabie.”* Ei au omorât și acei uriași ca Goliat. (2 Samuel 23.8-39).

Acești bărbați viteji țineau la David și-l urmau pentru că știau că într-o zi va veni la putere. Ei știau aceasta indiferent ce spuneau ceilalți; știau că Dumnezeu îl unsese pe David ca împărat. Ei erau dintre neamuri, dar deși fusese respins, știau că David va ajunge la putere.

Ce simbol este acesta pentru Hristos fugarul! Voi ziceți: „Fugar?” Conform

Cuvântului Bibliei, a ceea ce am parcurs prin aceste epoci ale Bisericii, în Laodicea, Hristos este un fugar, un respins din mijlocul bisericii Sale, și stă la ușă încercând să intre din nou. Vedeți? Pentru biserica Sa, El este un fugar. Și motivul pentru care este un fugar, este că El este Cuvântul, iar ei nu vor să lase Cuvântul înăuntru, fiindcă au acceptat în locul Lui un crez. Și am văzut că în acea mare luptă, David era înconjurat de bărbați viteji dintre neamuri.

Știți cum a fost ridicat Betleemul? Nu vreau să intru în subiectul acesta, dar temelia lui a fost pusă de fiul unei femei ușoare, Rahav. Betleemul era un centru al grâului. Și El a ales acea cetate care era cea mai mică din toate cetățile lui Iuda, fiindcă prorocul a spus: *„Și tu, Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o Căpetenie, care va fi Păstorul poporului Meu Israel.”* (Matei 2.6). Vedeți? Din cetatea aceea mică.

Și David a fost ales acolo. Când a venit prorocul Samuel, frații lui, care erau bărbați de seamă, viteji și arătoși, potriviți să fie împărți, au trecut prin fața lui pe rând, dar Domnul l-a ales pe cel respins de toți, pe David, și peste el a fost turnat untdelemnul.

Hristos alege întotdeauna ce este respins; îi alege pe cei respinși.

Noi am văzut că Boaz a născut pe Obed, din Rut, care era o femeie dintre neamuri; Obed a născut pe Isai, iar din Isai a ieșit David. Apoi, într-un loc micuț, undeva pe un deal, s-a născut Împăratul împăraților, Isus Hristos, Fiul duhovnicesc al lui David.

Chiar și David care s-a născut în această cetate, a trebuit să ajungă în acest punct. Cetatea a fost numită Betleem și înseamnă „casa Pâinii lui Dumnezeu,” iar El este „Casa Pâinii lui Dumnezeu.”

Într-o zi, în timp ce stătea pe deal, David a văzut filistenii adunați în jurul

Betleemului și fiindcă era cald, i s-a făcut sete și a zis: „*Cine-mi va da să beau apă din fântâna de la poarta Betleemului?*” (2Samuel 23.15). Acel ultim gând al lui David a fost o poruncă pentru cei de lângă el.

La fel este și astăzi, când cel din urmă din gândurile lui Isus cu privire la Cuvântul Său, ar trebui să fie o poruncă pentru noi, neamurile care Îl iubim, fiindcă știm că El vine cu putere, indiferent cât este de respins. Cerul și pământul vor trece, dar El va domni la fel și atunci.

Noi știm că El vine cu putere, fiindcă nu este nimic să-L împiedice să facă aceasta. (Fratele Branham pune mâna pe Biblie). Acesta este Hristos, este descoperirea Lui, și se va împlini întocmai cum spune Cuvântul, fiindcă El este Cuvântul. Noi vom împlini oricare din poruncile Lui, indiferent cât este de mică, chiar dacă trebuie să fii botezat din nou sau oricare alta, fiindcă este porunca Lui.

Ultimul gând sau dorință a lui David, a fost o poruncă pentru bărbații aceia viteji dintre neamuri, care sunt un simbol al bisericii de astăzi. Vedeți, acei bărbați viteji care au stat lângă David, erau dintre neamuri. Ei erau oameni neînfricați, care nu știau ce este frica.

Astfel, unul dintre ei a învărtit sulia peste opt sute de oameni pe care i-a omorât dintr-o dată. Ce bărbat! Altul, „*a omorât pe un egiptean groaznic la înfățișare, care avea o sulia în mână; s-a coborât împotriva lui cu un toiag, a smuls sulia din mâna egipteanului și l-a omorât cu ea.*” (2Samuel 23.8). Uriașul acela avea degetele de paisprezece inch. Paisprezece inch înseamnă că degetul lui era la fel de lung cât este mâna ta, dar el l-a ucis. Vedeți? El era un viteaz, era un bărbat dintre neamuri și privea spre cel uns fiindcă știa că va veni la putere.

Ați observat ce s-a întâmplat cu vitejii lui David? În final, când David a ajuns la putere, i-a făcut conducători peste cetăți. Nu a promis și Isus același lucru? Ba da. l-a făcut stăpâni.

Într-o zi, David a dorit să bea apă proaspătă. Probabil avea apă calduță și stătută, de aceea s-a gândit la apa aceea proaspătă din Betleem, din „Casa Pâinii lui Dumnezeu,” și a zis: „Dacă aş bea odată din apa aceea!” Și trei dintre vitejii lui, și-au scos săbiile și s-au luptat cu filistenii pe o distanță de cincisprezece mile și aceasta nu pentru că așa le-a cerut David, ci pentru că au știut ce-și dorea el.

Ei s-au luptat cu filistenii până au ajuns la acea fântână, și în timp ce doi se luptau, al treilea a umplut vasul cu apă, iar pe drumul de întoarcere s-au luptat din nou, până au ajuns la David și i-au dat-o lui. Vedeți, aceasta este când vine vorba de vitejie.

Și când i-au dat apa s-o bea, evlaviosul David a spus: *„Departa de mine, Doamne, gândul să fac lucrul acesta! Să beau sângele oamenilor acestora care s-au dus cu primejdia vieții lor?”* (2Samuel 23.17). Și n-a vrut s-o bea, ci a turnat-o pe pământ ca jertfă de băutură.

Un simbol pentru Hristos care avea Viața veșnică în El; prin Stânca lovită, El Și-a vărsat Viața pe pământ ca jertfă pentru păcat, pentru ca Cuvântul Lui să poată trăi.

O, neamurilor, cine va scoate Sabia cu mine? El vrea o băutură proaspătă în dimineața aceasta, nu aceste crezuri stătute și celelalte lucruri cu care ne amăgim. El vrea credința adevărată în Cuvântul Său, care să creadă fiecare iotă din El.

Haideți să mergem la Fântână și să aducem o apă, o îmborsărire, o închinare care să nu se bazeze pe niște crezuri și denomițiuni, fiindcă un duh adevărat își trăiește viața cum vrea El, nu cu crezuri și alte lucruri. Haideți să-L avem așa cum trebuie.

Ați observat cum a lucrat Dumnezeu printr-un vis și l-a avertizat pe Iosif? Ați observat? Visul este o cale secundară prin care lucrează Dumnezeu. Unii oameni pot avea vise care nu înseamnă nimic sau poți mânca prea mult și să ai coșmaruri.

De aceea visul este o cale secundară. Înțelegeți?

Dar de ce și-ar proteja Dumnezeu propriul Fiu printr-o cale secundară? El i s-a arătat lui Iosif printr-un vis, printr-o cale secundară. V-ați gândit vreodată la aceasta? Atunci nu era nici un proroc în țară, de aceea a trebuit să lucreze prin vise.

Și nu a fost un vis care trebuie tălmăcit, ci Îngerul Domnului i-a spus clar: „*Iosife, fiul lui David, nu te teme să iei la tine pe Maria, nevastă-ta, căci ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.*” (Matei 1.20). Acest lucru a fost total neobișnuit, dar Dumnezeu este neobișnuit, iar ce este neobișnuit, este greu de înțeles. De aceea este atât de greu de înțeles Adevărul, astăzi, pentru că este neobișnuit. Ca o fecioară să aibă un copil fără să cunoască vreun bărbat, era foarte neobișnuit, dar dacă ești sincer și corect, Dumnezeu poate să ți se arate într-un vis. Orice ai, fie că este mintea ta, fie că poți să fluieri, să cânti, să pui mărturie, sau altceva, dacă întreaga ta ființă este predată lui Dumnezeu, El o poate folosi dacă Îl lași s-o facă.

Seara trecută fratele Neville a predicat despre subiectul: „Evadarea,” și a arătat cum a evadat acel om. A fost remarcabil. Apoi, în dimineața aceasta, Duhul Sfânt mi-a pus pe inimă să mă ocup de subiectul despre Lumină. Să merg înapoi la început, unde S-a născut Hristos într-un grajd, și am parcurs textul nostru, fără ca el să știe. Nici eu nu am știut, dar iată că acum este același lucru.

Vedeți, următorul lucru este intrarea Lui în slujbă, iar dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta avem ceva care se va lega de aceasta.

Marea Lumină! „*Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galileea Neamurilor,*

norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina.” (Matei 4.15-16).

Lumina vine prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu și este adevărarea sau subiectul despre care a vorbit. Când zboară, Lumina arată aceasta. Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Aceasta este o dovadă. Lumina este adevărarea Cuvântului Său vorbit, iar astăzi este tot o adevărare a Cuvântului Său vorbit.

Când vedem adevărarea Cuvântului Său, sau cu alte cuvinte, când Îl vedem dovedit, aceasta este Lumina Cuvântului vorbit. Și fără lumină nu poate trăi nimic; nu există viață pe pământ decât dacă vine lumina soarelui.

Tot așa, nu este Viață veșnică fără Fiul lui Dumnezeu. Înțelegeți? El este Lumina.

Dacă studiem Biblia, vedem că „*pământul era pustiu și gol.*” Unii oameni de știință combat acest lucru și spun că pământul a fost făcut cu nu știu câte milioane de ani în urmă și că Biblia greșește. Ei cred aceasta pentru că nu au citit Biblia, fiindcă Biblia nu ne spune cât de vechi este pământul, ci spune doar că „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.*” (Geneza 1.1). Noi nu știm când și cum. Acesta este primul lucru, apoi urmează punctul care înseamnă sfârșitul propoziției: „*La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.*” Au putut fi o sută de milioane de ani, un miliard, sau oricât, iar cum a făcut-o, trebuie să știe El, nu eu.

„Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.

Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” și a fost lumină.” (v. 2-3). Eu cred că în vremea aceea existau deja și luna și soarele. Așa cum scrie în Geneza 1, eu cred că pământul pe care urma să venim noi exista deja, dar era ceață și negură și peste tot era întuneric. Însă Dumnezeu a zis: „*Să fie lumină!*” și imediat s-a risipit întunericul și cerul era fără nori. Eu cred că acesta este felul lui Dumnezeu de a face lucrurile. În versetul 4 scrie: „*Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.*

Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte.” Cuvântul lui Dumnezeu desparte întotdeauna Lumina de întuneric. Vedeți? Cuvântul face despărțirea luminii de întuneric.

Dumnezeu face întotdeauna aceasta atunci când se pregătește să folosească ceva. Astfel, când S-a pregătit să folosească această stea sau ce a fost, acest pământ, El a trebuit să despartă lumina de întuneric. Tot așa, când se pregătește să folosească un individ, El desparte Lumina de întuneric. Înțelegeți?

Acest Cuvânt de poruncă a curățit cerul ca să poată străluci soarele, iar astăzi, același Cuvânt curăță toată atmosfera de necredință.

Cred că înainte de a ajunge la acest amvon, în dimineața aceasta am avut cam unsprezece interviuri.

Zilele trecute, fiul unui prieten de-al meu, Jim Poole, a fost dus de urgență la spital, fiindcă au crezut că are un atac de cord. Era într-o criză astmatică și inima i-a luat-o razna. Bietul băiat arăta ca și cum era pe moarte. Abia mai putea respira, așa că l-au luat și l-au adus aici. Eu i-am luat mâna în mâna mea și am spus: „Băiatul s-a îmbolnăvit de pojar și febra se datorează acestei boli. Urmăriți-l, iar în următoarele zile vreau să-l văd din nou, fiindcă va fi plin de pojar.” Și el a fost plin de pojar. Vedeți?

Acum ce face? Dumnezeu desparte întunericul de Lumină sau Lumina de întuneric; desparte moartea de Viață și o face prin Cuvântul Său, fiindcă Cuvântul Său aduce această despărțire.

Lumina! Ei bine, sămânța era deja în pământ. Eu cred că Dumnezeu a însămânțat sămânța și de îndată ce a ajuns soarele la ea, a început să crească. Acesta este motivul pentru care a durat numai câteva zile să iasă toate aceste lucruri, fiindcă sămânța era deja în pământ, și tot ce-i trebuia era lumina.

La fel este și astăzi. Sămânța Lui, Cuvântul, este deja aici și tot ce-i trebuie este Lumina. Lumina este El, fiindcă El este Cuvântul, ceea ce înseamnă că Lumina și Cuvântul sunt același lucru. Viața care este aici este Lumina Cuvântului. Germenul de viață este în bob, iar când iese afară rodește viața din acel bob. La fel este și cu Hristos în Cuvânt: El face ca Cuvântul să facă ceea ce trebuie. Este exact ca în cazul vieții din bobul de grâu sau a oricărei alte semințe: face bobul să rodească ceea ce trebuie să rodească, și aceasta din pricina vieții care este în el. Totul este viața!

Deci Viața este doar în Cuvântul lui Dumnezeu manifestat; Viața vine numai prin Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Cât timp Cuvântul este numai în această Carte, adică este numai literă, poate ridica semne de întrebare, dar când este manifestat, când se împlinește, vezi că rodul despre care a vorbit se manifestă, vezi că este Lumina Cuvântului. Înțelegeți? Când Cuvântul Se împlinește așa cum s-a spus, este Viața în Lumină, adică Lumina aduce Viața. Lumina aduce Viața.

Dacă puneți grâul undeva în pivniță și îl acoperiți, nu va rodi niciodată. Nu poate pentru că acolo nu este lumină. Dar de îndată ce se întâlnește cu lumina, dacă este o sămânță germinată iese la viață.

La fel este și Cuvântul. Vedeți, când Lumina întâlnește Cuvântul, Îl aduce din nou la Viață. În fiecare epocă a fost așa. O, cât apreciem aceste lucruri mari! Cuvântul adevărit este Lumina Cuvântului vorbit. Înțelegeți?

Dumnezeu a spus să fie lumină. Ce s-ar fi întâmplat dacă El ar fi rostit aceste cuvinte și totuși nu ar fi venit lumina? Atunci n-ar fi fost Dumnezeu, fiindcă a spus și nu a făcut. Înțelegeți?

Dar când vedem împlinindu-se ceea ce a spus Dumnezeu, aceea este Lumina care strălucește, Adevărul Cuvântului. Înțelegeți. Acolo este Lumina și Viața.

Toată viața naturală a venit prin Cuvântul Său vorbit. Și soarele este Cuvântul Lui vorbit. Biblia spune că „*Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.*” (Geneza 1.16). Vedeți? Toată viața naturală trebuie să vină prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. O floare nu poate crește fără Lumina Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu, soarele, pentru că soarele este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu când a spus: „*Să fie lumină!*” Înțelegeți?

Este viața vorbită a lui Dumnezeu, de aceea nu contează ce spun unii sau alții despre aceasta: acest lucru rămâne la fel. Tu trebuie să ai soarele, pentru că viața poate veni numai prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Și Viața duhovnicească, Viața veșnică, poate veni numai prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. În acest timp Viața este în Fiul. În El este Lumina și nu este întuneric. El este Lumina vorbită a lui Dumnezeu. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu pentru că: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*” (Ioan 1.1). Și El este veșnic Dumnezeu. Înțelegeți? Dar este nevoie ca Lumina lui Dumnezeu să se întâlnească cu Cuvântul ca să-L facă viu. Aici este ceea ce a vorbit El. (Fratele Branham pune mâna pe Biblie). Deci, să strălucească Lumina! Amin! Să strălucească Lumina și atunci, la vremea potrivită ea va pune fiecare Cuvânt pe poziția corectă. Amin! Oh! Când vine timpul.

Uneori, grâul zace în pământ și hibernează în timpul iernii, dar când soarele este cald, trebuie să trăiască. Înțelegeți? El nu poate trăi fără soare.

Dumnezeu a dat o făgăduință pentru fiecare epocă și zi, iar când Lumina este potrivită și strălucește, va produce exact ceea ce a spus Cuvântul, fiindcă El este Lumina și Viața.

Cuvântul lui Dumnezeu vine numai din Biblie, iar Biblia este forma tipărită a Fiului lui Dumnezeu, pentru că ea este descoperirea lui Isus Hristos, este Dumnezeu

descoperit în Hristos și Hristos este Cuvântul. Dar este nevoie ca Lumina lui Dumnezeu să strălucească peste acest Cuvânt, să-L adeverească și să dovedească faptul că Dumnezeu vorbește încă Viața veșnică. El vorbește lumina naturală și aduce viața, iar viața vine numai prin Lumină, prin Cuvântul manifestat sau făcut trup. Când Isus Hristos, Cuvântul manifestat, a fost făcut trup printre noi, toate făgăduințele lui Dumnezeu din Biblie s-au manifestat. Dumnezeu lucrează întotdeauna prin oameni, pentru că omul este slujitorul lui Dumnezeu.

Dacă se face prea cald, puteți deschide geamurile. Poate administratorul va mai reduce căldura puțin, fiindcă văd că multora le este cald. Și aici unde stau eu este cald, dar mă bucur, fiindcă prefer să fie mai cald decât rece. Căldura aduce lumina, viața, dar trebuie foc.

Acum vă rog să observați: „*făcut trup.*” Când Cuvântul S-a făcut trup, S-a manifestat. Dacă iei Cuvântul și îl pui în poziția corectă și în pământul potrivit, va răsări. Sămânța va rodi după soiul ei. Tot așa, Cuvântul venit corect în inimă, se va manifesta, va ieși la suprafață. În ordine.

Nimic din ce este natural sau duhovnicesc nu poate trăi fără Lumina lui Dumnezeu. Viața poate veni numai prin Lumină, pentru că așa cum am spus deja, nimic din ce este natural sau duhovnicesc, nu poate trăi fără Lumina lui Dumnezeu. Gândiți-vă la aceasta. În ordine. Partea cea mai tristă este că El ne trimite Lumina și face toate aceste lucruri, dar noi o respingem.

Vă puteți imagina pe cineva spunând: „Refuz să cred că există soarele! Eu nu cred că există așa ceva!”? Și după ce spune aceasta, se ascunde în beci, închide toate ușile și geamurile și stă în întuneric repetând: „Nu există lumina! Nu există soare!” Îți poți da seama imediat că nu este ceva în ordine cu mintea acelei persoane. Înțelegeți? Dacă omul acela se închide în beci și refuză să accepte beneficiile luminii date de Dumnezeu, dovedește că este ceva greșit cu el. El nu vrea razele calde ale soarelui, nu vrea sănătatea pe care i-o dă el; nu vrea lumina lui să umble în ea și preferă să stea în întuneric. Dar în felul acesta dovedește că este ceva greșit cu mintea lui.

Vă spun cu toată dragostea și respectul că este ceva în neregulă cu omul care fuge înapoi în crezurile denominaționale și refuză să vadă Lumina Bibliei care strălucește înaintea lui. Este ceva greșit cu el. Vedeți, el se întoarce înapoi la crezurile și formele acelea, închide ușa și spune: „Nu există așa ceva! Zilele minunilor au trecut! Nu există vindecare divină! Toate acestea au fost doar pentru apostoli!” Un asemenea om este bolnav spiritual. Înțelegeți? Este ceva greșit cu el, fiindcă trage perdelele și respinge Duhul Sfânt care poate veni peste el.

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, Lumina strălucește peste acest Cuvânt, iar atunci cereți orice veți vrea și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Este ceva greșit când un om refuză Sursa dată de Dumnezeu ca să trăim, Cuvântul Lui, fiindcă *„Cel neprihănit va trăi prin credință.”* (Romani 1.17).

„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt.” Nu cu o parte din Cuvânt, *„ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Când un om refuză aceasta, dovedește că este ceva greșit cu el, că este ceva greșit cu experiența lui, fiindcă pretinde că Îl iubește pe Dumnezeu, dar Îl refuză. Este ceva în neregulă cu acel om. Noi știm aceasta fără nici o umbră de îndoială. El Îl respinge, fuge într-un loc și spune: „Nu vreau să știu nimic despre aceasta! Nu-mi vorbi despre aceste lucruri, pentru că nu cred nimic din ce-mi spui, indiferent ce este aceasta!”

Nu demult, cineva mi-a zis: „Poți să aduci aici cincizeci de canceroși și cincizeci de doctori care să pună mărturie despre vindecarea lor, fiindcă tot nu cred. Chiar dacă ai învia un mort înaintea mea, tot nu aș crede.” Vedeți, este ceva pe dos cu o asemenea persoană. Și cu toate acestea, acel om este predicator, sau ar trebui să fie.

Dar tocmai faptul că organizația aceea nu crede în puterea lui Dumnezeu și nici Cuvântul, l-a făcut pe acest om să vorbească așa, să fugă în acest beci murdar și mucegăit al organizației și să refuze căldura dătătoare de Viață a razelor Duhului Sfânt, a lui Isus Hristos care este Același ieri, azi și în veci. Aceasta arată că acea

persoană este greșită, înțelegeți?

Mai bine trăiește în acel mucegai și în întuneric, decât să trăiască în Lumina lui Dumnezeu și a Bibliei care spune că „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci*” și că „*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, ba altele mai mari, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.*” (Evrei 13.8, Ioan 14.12). Cu acea persoană este, fără îndoială, ceva pe dos.

Oamenilor care ascultați această bandă, indiferent unde vă aflați în această lume, vreau să știți că este ceva greșit cu experiența voastră dacă spuneți că Îl iubiți pe Dumnezeu, dar refuzați Cuvântul Lui. Nu-i de mirare că biserica este în starea aceasta și lucrurile nu se pot face așa cum a făgăduit Dumnezeu, fiindcă nu vreți să primiți Cuvântul și nici să umblați în Lumina Lui. Biblia spune: „*Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.*” (1Ioan 1.7). Păcatul este necredința.

Dacă umblăm în Lumina dată de Dumnezeu pentru ceasul acesta, El va adevăra Cuvântul dat pentru acest ceas. Așa s-a întâmplat în Geneza 1.3, unde scrie: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Cuvântul Lui a fost exprimat, iar lumina L-a urmat și a împrăștiat tot întunericul. Întunericul s-a dus într-un colț, iar lumina a strălucit în partea cealaltă.

La fel face Dumnezeu și astăzi. El trimite Cuvântul Său pentru ceasul acesta, iar Duhul Sfânt vine și Îl face viu. Întunericul merge la crezurile și denomițiile lor, dar Lumina strălucește pentru că este Cuvântul legitimat al lui Dumnezeu. Aici nu este nimic inventat, ci este exact Scriptura. În ordine.

Noi am văzut că Balaam era un fel de mag. El era un proroc, pentru că în Numeri 24.17 a prorocit că din Iacov va răsări o Stea. Când acei magi au văzut că Cuvântul lui Dumnezeu a spus că din Iacov se va ridica o Stea, au urmat acel semn dat de Dumnezeu pentru Viața veșnică.

La fel se întâmplă cu oamenii de astăzi care nu sunt orbiți de crezuri: vor urma Cuvântul vorbit dat de Dumnezeu până când văd înflorind plinătatea Puterii Lui pentru această oră. Ei Îl văd și știu că este aici, în Scriptură, fiindcă Dumnezeu a promis aceasta pentru acest timp.

Indiferent câți observatori au fost și câți oameni le-au spus acelor magi: „Nu sunteți întregi la minte!” ei au călătorit timp de doi ani. În călătoria lor au trecut prin multe popoare și toți i-au întrebat: „Unde vă duceți?” iar ei răspundeau: „*Noi am văzut Steaua Lui în răsărit și mergem să ne închinăm Lui.*” Când au ajuns în cartierul general de la Ierusalim, ei nu au primit nici un răspuns. Mergeau pe străzi în sus și-n jos și întrebau: „*Unde este El, Împăratul de curând născut al evreilor?*” dar nimeni nu știa nimic despre aceasta.

Astfel, au chemat Cuvântul ca să afle, căci Steaua pe care au urmat-o îi conducea spre Lumina veșnică. „Călăuzește-ne spre Lumina desăvârșită!” Cuvântul este Cel care vă călăuzește spre Lumină și Lumina adeverește Cuvântul. Să nu uitați că magii erau niște înțelepți, și că „*înțelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu.*” (1Corinteni 3.19). Toată știința voastră, toți oamenii care depind de o educație înaltă și care vă pot spune cum se desparte atomul, nu vă pot da Viața. Nimeni altcineva nu vă poate da Viața, decât Cuvântul lui Dumnezeu. De acolo vine Viața, prin Cuvântul Său vorbit.

Este în ordine să știi cum să desparti un atom. Aș fi vrut să nu se descopere niciodată acest lucru, dar așa trebuia să fie, fiindcă trebuie să se producă acele găuri mari în pământ, ca să permită lavei să iasă afară și să-l înnoiască. Apoi cei neprihăniți vor călca pe cenușa celor răi, pe un pământ pe care păcatul a fost uitat.

Toate lucrurile au o cale pentru înnoire. Omul, căruia i-a fost dat să trăiască pe acest pământ, a ales pomul cunoștinței în locul Pomului Vieții, și prin înțelepciunea lui va distruge pământul care i-a fost dat. Dar pentru cei care sunt încă în Pomul Vieții, va veni un cer nou și un pământ nou pe care nu va mai fi nici boală, nici moarte. Lumina! Trimite-ne Lumina, Doamne!

Îngerii lui Dumnezeu au arătat Lumina păstorilor din câmp și i-au călăuzit spre Ea, spre Lumina veșnică. Vedeți, totul vine prin Lumină; Viața vine numai prin Lumină, iar păstorii au vrut s-o cunoască.

Atunci când se naște un împărat, se cântă și se sărbătorește, dar El S-a născut tainic, într-un grajd, acolo unde erau adăpostite vitele și caii, dar pentru că El era un Împărat, îngerii au coborât la păstori și au cântat imnuri de laudă în Lumină.

De fapt, chiar acei îngeri erau Lumini care arătau spre Cuvântul lui Dumnezeu. Ei aveau Cuvântul lui Dumnezeu care le-a spus: *„Astăzi, în cetatea lui David, în Betleem, vi S-a născut un Mântuitor, care este Hristos, Domnul.”* (Luca 2.11). Îngerii aveau Cuvântul și Cuvântul a venit prin Lumină să călăuzească păstorii, iar ei au urmat Cuvântul îngerilor spre Viața veșnică. Și când au ajuns acolo, au găsit un Copilaș înfășat în cârpe, după cum li se spusese, fiindcă, vedeți voi, Viața vine numai prin Lumină.

Priviți! El era Cuvântul făcut Lumină sau devenit Lumină. Pentru generația aceea, El era Cuvântul Lumină; era Cuvântul Lumină al acelei generații, fiindcă prorocii din vechime vorbiseră despre El și iată-L aici, venind și dovedind că El era Lumina Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu. Vedeți? Tot ce au spus prorocii din vechime, în Cuvânt, S-a împlinit în El. Era la fel ca la început, când El a zis: *„Să fie lumină!”* și lumina a venit.

Astfel, prorocul a spus: *„Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un Fiu, și-l vor pune numele Emanuel”* care, tălmăcit, înseamnă: *„Dumnezeu este cu noi.”* (Matei 1.23). Ei au vorbit Cuvântul. Și ce era El? Împlinirea. Aleluia! El era împlinirea aceluia Cuvânt; era manifestarea Lui, a aceluia Cuvânt.

La fel este și astăzi. Cuvântul lui Dumnezeu pentru această oră a fost împlinit. Aceasta este Lumina, este manifestarea lui Dumnezeu. El era Lumina lumii.

Prorocul inspirat de Duhul Sfânt a spus: „Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii,” și a fost acolo.(Isaia 9.6). Ce era El? Lumina care a împlinit acel Cuvânt.

În Matei 28 vedem că El a înviat, iar când Isus a înviat din morți, El era Lumina Cuvântul vestit prin David, care spunea că „sufletul Lui nu va fi lăsat în Locuința morților și trupul Lui nu va vedea putrezirea.” (Fapte 2.31). Moartea era în întuneric, dar El a rupt pecețile morții, a intrat înăuntru și a ieșit din nou afară, fiindcă El era Lumina, era Cuvântul legitimat care dovedea că omul poate trăi după ce a murit. El era dovada.

Apoi, Lumina S-a arătat în ziua Cincizecimii când a venit Duhul Sfânt. Isaia a spus în capitolul 28 din cartea sa:

„Căci dă învățătură peste învățătură, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo.” –

Ei bine! Prin niște oameni cu buze bâlbâitoare și cu vorbirea străină va vorbi poporului acestuia, Domnul.

El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.” (v. 10-12).

Astfel, în ziua de Rusalii, când Duhul Sfânt S-a revărsat peste acei oameni, ei s-au purtat ca niște oameni beți, clătinându-se sub impactul Lui. Ceilalți nu au vrut să asculte, ci au dat din cap și au plecat spunând: „Oamenii aceștia sunt beți! Sunt plini de vin nou!” Dar aceea era Lumina desăvârșită despre care prorocise Cuvântul și care Se manifesta înaintea lor.

Așa s-a întâmplat în fiecare epocă, fiindcă Cuvântul care S-a manifestat și a venit la Viață, este Lumina epocii în care S-a descoperit acea parte din Cuvânt. Este la fel ca în Geneza 1, unde Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*” și a fost lumină. Astfel, când Dumnezeu a spus că acolo va fi un Fiu, a fost un Fiu.

Dumnezeu a spus în Ioel 2.28: „*După aceea voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa vise, și tinerii voștri vor avea vedenii,*” și toate acele lucruri făgăduite de El s-au împlinit când S-a revărsat Duhul Sfânt, Lumina peste acel Cuvânt. Când Cuvântul S-a manifestat, a devenit Lumina. El este Lumina; El este Lumina pe care ar trebui s-o urmăm. El este singura Lumină, iar îngerii au găsit-o și i-a condus pe păstori la El.

În fiecare epocă, Dumnezeu a trimis o porție din Cuvântul Său; a trimis Cuvântul pentru acea epocă. Dumnezeu trimite întotdeauna pe cineva în care poate intra Cuvântul ca să arate Lumina Lui. Întotdeauna a procedat așa.

Așa cum am spus, El a fost împlinirea deplină a puterii divine, a prorocilor. Ei erau niște dumnezei mici, pentru că Isus a spus că atunci când Cuvântul vine la un om, acel om este un dumnezeu. Voi știți aceasta. Astfel, El le-a zis evreilor: „*Dacă Legea a numit „dumnezei” pe aceia cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu – și Scriptura nu poate fi desființată –*

cum ziceți voi că hulesc Eu... Și aceasta, pentru că am zis: „Sunt Fiul lui Dumnezeu!” (Ioan 10.35-36). Înțelegeți? Când vorbea Cuvântul prin proroci, El era manifestarea aceluși Cuvânt vorbit. Și dacă prorocul era numit „un dumnezeu” fiindcă era manifestarea cuvântului altui proroc, cum puteți să-L condamnați pe El când este același lucru; când El era Fiul lui Dumnezeu și va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. El era Mesia cel făgăduit de mult și pe care îl aștepta lumea. El era făgăduința lui Mesia manifestată.

Priviți ce a spus El: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*” (Ioan 10.37). Vedeți? „*Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar*

lucrările acestea, fiindcă ele mărturisesc despre Mine.” (Ioan 10.37).

Vedeți, ei nu au putut vedea în ceasul acela întunecat în care au trăit. Nu au putut înțelege, așa că ziceau: „Cum se poate așa ceva? Cum poate fi un Fiu de Dumnezeu când S-a născut aici jos în Betleem?” Dacă ar fi știut că Cuvântul avea să vină în felul acesta, n-ar fi spus: „Iosif, tatăl Lui, este tâmplar, iar despre mama Lui se crede că L-ar fi născut nelegitim.” Vedeți? Dar cu toate acestea, Cuvântul lui Dumnezeu a spus aceasta.

El a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Atunci Cine era El? Lumina lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că El a spus: „*Eu sunt Lumina lumii.*” (Ioan 8.12).

Acum aș vrea să vă întreb ceva, fiindcă timpul a trecut: Atunci de ce L-au respins? Cum au putut face aceasta când însăși Biblia pe care o citeau era manifestată înaintea lor? Studiați aceasta foarte atent.

Nu uitați că eu vorbesc mai multor oameni, nu numai celor patru sau cinci sute de aici, ci la mii. Aș vrea să opriți banda și să vă întrebați de ce oamenii religioși... de ce avea Iosif întrebări? Pentru că nu a cercetat Scripturile. De ce aveau preoții întrebări? Un motiv pentru care nu au cercetat este că știau. Astfel, Nicodim a spus clar: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.* Noi suntem conștienți de aceasta.” (Ioan 3.2).

Atunci de ce L-au respins pe Mesia? De ce au respins Lumina? Aici este Cuvântul care știau că trebuie să se împlinească, și totuși, atunci când Cuvântul S-a manifestat arătând că S-a împlinit Cuvântul lui Dumnezeu, L-au respins. Aceeași este situația și astăzi. Înțelegeți? De ce a fost respins de acei învățători, când s-a împlinit ceea ce era scris în Cuvânt? Pentru că ei trăiau în strălucirea unei alte lumini. Asta-i tot. Trăiau într-o altă lumină.

La fel se întâmplă și astăzi. Vedeți? Ei trăiau în strălucirea a ceea ce a spus Moise; trăiau în strălucirea unei lumini trecute, a unei alte epoci. De aceea este respins mesajul de astăzi care spune că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci: pentru că oamenii trăiesc în strălucirea altei epoci. Ei L-au respins din același motiv.

Dicționarul spune că strălucirea este un fel de lumină falsă, la fel ca mirajul. Cei care mergeți pe drum când este soare, știți că reflecția razelor soarelui apare ca și cum ar fi apă pe șosea. Totuși, când ajungeți acolo nu este nimic. Este doar un fals, un miraj, un efect al luminii adevărate.

La fel face și diavolul astăzi: le arată oamenilor un miraj, un Consiliu al Bisericilor, un grup denominațional, care se va dovedi că este un fals. Aceasta se întâmplă din cauză că strălucește Lumina adevărată, dar ei trăiesc în strălucirea unei alte epoci, a unui lucru care a trecut. Această strălucire este un miraj, un fals; este efectul luminii soarelui. Același lucru s-a întâmplat duhovnicește: este o strălucire falsă a Luminii adevărate.

El a dovedit că este Lumina adevărată; El este Lumina. De unde știm că El este Lumina? Pentru că Cuvântul făgăduit S-a manifestat prin El, deci El era Lumina aceluia Cuvânt vorbit. Amin. O, aceasta face din mine un baptist, un pentecostal căruia îi vine să strige.

Vedeți, ei trăiesc într-un miraj. Dar când Cuvântul adevărat este viu, El este Lumina despre care a vorbit Dumnezeu.

Ce s-ar fi întâmplat dacă la început când a vorbit Dumnezeu și a zis: „*Să fie lumină!*” ar fi apărut altceva, un miraj? Așa ceva nu ar fi fost posibil pentru că s-a întâmplat exact ceea ce a spus El. Ce s-ar fi întâmplat dacă atunci când Dumnezeu a spus: „*Să fie lumină!*” ar fi apărut mai multă ceață? Vedeți? Motivul pentru care a venit lumina este fiindcă era Cuvântul Său manifestat.

Astăzi, când vedeți întâmplându-se lucrurile despre care a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu pentru timpul acesta, știți că este Lumina Cuvântului lui Dumnezeu; este Cuvântul făcut Lumină, manifestat.

Ei spuneau despre Isus: „Tu nu ești în toate mințile! Ești nebun! Credem că ești samaritean și știm că Te-ai născut în păcat. Nici nu știm de unde ai venit, fiindcă nu avem actul tău de identitate între grupările noastre. Sigur ești nebun; ai drac!” Vedeți ce spuneau? „Nu ești în toate mințile!” dar El era de fapt Lumina strălucitoare, originală și adevărată a lui Dumnezeu.

Mirajul le orbise ochii: „Noi avem Legea lui Moise!” dar El le-a zis: *„Dacă l-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați fi cunoscut și pe Mine.”*

Dacă L-ați crede pe Isus și Biblia, ați cunoaște și ceasul în care trăiți. Voi spuneți: „Noi suntem creștini!” dar dacă ar fi adevărat, ați cunoaște faptele lui Hristos pentru această zi.

Isus a spus: *„Toți prorocii au vorbit despre Mine. Dacă îi credeți pe ei, de ce nu Mă cunoașteți? Lucrările pe care le fac, Mă identifică, fiindcă am făcut întocmai ce au spus că voi face. Atunci de ce Mă acuzați de necredință?”* Dar ei nu vedeau aceasta. De ce? Pentru că ochii lor erau orbiți de miraj, de mirajul a ceea ce a fost Cuvântul vorbit. Gândiți-vă. Ei pretindeau că cred Cuvântul, dar tradițiile le-au întors ochii de la Cuvânt la un miraj. De aceea nu puteau vedea Adevărul.

La fel este și astăzi, și așa a fost în fiecare epocă. Vedeți? Cuvântul adevărat strălucește, dar L-au amestecat atât de mult cu tradițiile lor încât nu Îl mai pot vedea. Ei privesc la un miraj și sunt orbi, pentru că mirajul vă orbește.

Isus a spus: *„...un orb călăuzește pe un alt orb.”* (Matei 15.14). Ei ar fi trebuit să vadă cine era El, dar nu au văzut fiindcă trăiau în lumina altui timp.

Mirajul este o iluzie falsă a Luminii adevărate. O iluzie falsă este ceva care arată ca Lumina adevărată, dar nu este ea. Astfel, ei puteau face deosebirea prin lucrurile pe care le făcea Isus, fiindcă ele dovedeau cine era, dovedeau că El era Lumina. Ei credeau că sunt în lumină, dar puteţi vedea şi voi dacă erau sau nu.

Dar cum este astăzi? Fraţilor, dacă oamenii din biserica aceluia timp au făcut o astfel de greşală, nu credeţi că este timpul să ne oprim şi să vedem ce este Lumina aceea? Haideţi să nu facem şi noi aceeaşi greşală! Necazul este că aţi făcut-o deja, dar nu ştiţi aceasta, la fel cum nu au ştiut nici cei de atunci. Opriţi-vă un moment şi vedeţi ce spune Cuvântul pentru astăzi.

Dacă ei s-ar fi oprit şi s-ar fi gândit: „Iată că El împlineşte literă cu literă ce a spus Cuvântul că va face!” L-ar fi recunoscut. Şi El i-a provocat aşa cum vă provoc eu pe voi! Vedeţi? Eu vă provoc să priviţi în Cuvânt, să cercetaţi Scripturile şi să vedeţi dacă nu cumva acesta este ceasul. Vedeţi? *„Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.”* (Ioan 5.39). Ele mărturisesc despre această lucrare astăzi. Lucrările mărturisesc despre ele însele şi dovedesc că este aşa, iar Scripturile spun ce se va face, deci este Lumina acestui ceas. Aşa spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Biblia vorbeşte exact despre tradiţiile şi lucrurile voastre, dar sunteţi la fel ca cei care au dat din cap şi au plecat. *„Mesele voastre sunt pline de vărsături.”* Aşa spune Biblia. Ei au dat din cap şi au plecat. Domnilor, realizaţi ce se întâmplă? Fraţilor, puteţi realiza aceasta, când respingeţi exact ceea ce a făcut Dumnezeu înaintea voastră, prin faptul că faceţi acelaşi lucru pe care l-au făcut şi ei şi vă întoarceţi din nou la vărsătura tradiţiilor voastre? Ca şi *„Câinele care s-a întors la ce vărsase.”* Dacă i-a făcut rău prima dată, şi a doua oară va fi la fel. Dacă biserica catolică a făcut prima organizaţie, iar prin aceasta a adus moartea bisericii, la fel se va întâmpla şi cu luteranii, metodiştii şi cu restul. *„Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” şi „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăşi în mocirlă.”* (2Petru 2.22). Înţelegeţi? Cu voia Domnului, ajungem imediat la aceasta.

El a dovedit că era Lumina, dar cu toate acestea, ei umblau într-o lumină falsă, într-un miraj, într-o concepție falsă despre Lumina adevărată.

El era în minoritate și milioane de oameni erau împotriva Lui. Nouăzeci la sută din oamenii de pe pământ nici nu au știut că El a fost aici. Jumătate din evrei sau poate patruzeci la sută sau chiar mai puțini dintre ei, au știut că El era acolo, iar cei care au știut, L-au considerat ceva fals pentru că așa le-a spus denomi-națiunea lor. Totuși, El era Lumina adevărată despre care s-a vorbit la început, în Geneza, și le-a spus să cerceteze Scripturile ca să afle dacă lucrările pe care le făcea nu împlineau exact ceea ce fusese făgăduit pentru acel timp. Amin. Oh! Ce lucru serios este acesta, fraților, fiindcă trăim într-un timp extraordinar.

El a dovedit că avea dreptate și că era chiar Lumina pe care pretindeau că o slăvesc. La fel este și astăzi, când ei pretind că se închină la această Lumină. Penticostalii pretind aceasta, dar sunt atât de orbi încât nu pot vedea. De ce? Pentru că s-au organizat și au mirajul în ochi. Vedeți? Tradiția este ceva inventat de un grup de oameni care s-au adunat împreună și au spus: „Vom merge și vom face asta și asta!” Cu voia Domnului vom ajunge și la motivul pentru care lucrurile au trebuit să se întâmple așa.

Observați! Lucrările Lui dovedeau că era chiar Cuvântul viu. Prin ceea ce a făcut, El a dovedit că era Cuvântul viu; a dovedit că era Lumina făgăduită încă de la întemeierea lumii. El era acea Lumină. Lumina Lui, a Cuvântului făgăduit pentru epoca aceea; Cuvântul făcut viu întocmai cum a fost făgăduit, dar ei L-au respins pentru că nu au putut vedea. Înțelegeți? Dar El era Lumina aceluși timp.

El era Lumina, Cel căruia spuneau că I se închină. Ei credeau că se închinau chiar Dumnezeului creației, dar trăiau și se închinau unui miraj, de aceea a spus Isus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești.*” (Matei 15.9). El era Cuvântul manifestat, iar ei ar fi trebuit să știe aceasta.

Nădăjduiesc că aceasta va ajunge peste tot unde se ascultă mesajul: că acesta

este Cuvântul manifestat. Ei spun: „O, noi avem Cuvântul!” Dacă vrea, oricine poate purta cu sine o Biblie, dar ceea ce contează este dacă Cuvântul este adevărat, manifestat.

Ei spun: „Dar noi credem!” Sigur că da, și ei au crezut tot timpul. Și Satan crede. Fariseii aceia nu credeau? Ba da, credeau, dar nu au crezut Cuvântul pentru ceasul acela și se închinau Luminii unui alt timp. Același lucru se întâmplă astăzi. Vedeți? Ei țin tradițiile lui Luther, ale lui Wesley și ale penticostalilor, dar cum rămâne cu ceasul acesta?

Fariseii țineau tradițiile lor, dar Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu venit să strălucească, era în spatele lor, iar când a strălucit, i-a orbit. Ei nu l-au putut vedea pentru că priveau la altceva.

La fel este și astăzi. Fie ca Dumnezeu să facă să pătrundă adânc aceste lucruri în inimile celor care ascultă și trebuie să creadă, fiindcă este mai târziu decât credeți.

Fiul meu, Billy, vorbește în vis, însă nu visează. Dar într-o noapte a avut un vis care l-a mișcat. Spunea că era într-o biserică, iar eu nu venisem încă. Dar când am intrat, îmi ieșeau flăcări din ochi și am spus: „Timpul este aici, este gata!” Atunci toți au început să strige: „Nu se poate! Copiii mei!” Chiar și soția mea spunea: „Eu nu pot să-o fac pe Sara să se roage înainte de a lua masa și așa mai departe.”

Chiar și Billy a spus: „Trebuie să mă duc să-o aduc pe Loyce și pe copil!” dar eu i-am zis: „Loyce nu poate veni acum! Copilul este prea mic ca să înțeleagă. Billy, ceasul este aici, trebuie să mergem! Acum este miezul nopții, iar înainte ca să se facă ziuă, Isus va fi aici. Dacă nu este, eu sunt un martor mincinos al lui Hristos!” Atunci s-a ridicat cineva și a spus: „Nimeni nu știe minutul și ora.” „Dar eu nu am spus minutul și ora, ci am zis: „Undeva între acum și zorii zilei!” Și am adăugat: „Dar suntem la timp. Haide să mergem!”

Și spunea că ne-am urcat în mașină și am pornit sus spre munte. Se părea că din cer venea o lumină, în timp ce pe fața pământului era întuneric. Billy a mai spus că am oprit mașina pe marginea drumului și i-am ținut mâinile în sus, așa, în timp ce din ochi îmi ieșeau încă flăcări de foc, apoi am zis: „Doamne, am făcut toate acestea la porunca Ta. Am făcut aceasta fiindcă așa mi-ai poruncit să fac. Am făcut toate acestea, după cum mi-ai spus Tu.”

Apoi a văzut că m-am îndreptat spre un munte mare de granit, iar acolo, o Lumină a tăiat o Piatră din acel munte, fără ajutorul vreunei mâini, o Piatră care cântărea sute de tone și care s-a pornit încoace. Atunci am spus: „Întoarceți-vă capurile și nu vă uitați! Va fi gata în câteva minute!” și imediat a venit peste tot un vâjâit mare și sfânt, în timp ce Piatra aceea venea spre acel loc.

Ar putea fi mai târziu decât credem. Vedeți, acest lucru este biblic: „...s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini.” (Daniel 2.34). Așa va fi întruna din aceste zile când veți striga după ceva. Și eu le-am spus: „Voi ați avut deja timpul acesta. Dumnezeu v-a avertizat constant, tot timpul. Da. Chiar dacă este vorba de copilul meu sau de altcineva, ceasul este aici. Eu pot spune numai ceea ce mi-a spus El și acest lucru va fi aici.” Și a fost.

Deodată (fratele Branham bate din palme), iată-L venind! „Piatra dezlipită din munte fără ajutorul vreunei mâini.” Daniel a văzut-o cu mulți ani în urmă. Billy nu a știut nimic despre aceasta, dar a fost un vis venit de la Dumnezeu.

Vedeți, ei pretind că se închină chiar Dumnezeului de care își bat joc. Același lucru se întâmplă astăzi din nou, când oamenii trăiesc într-un miraj, în loc să trăiască în Lumină. Uitați-vă în ce întuneric suntem astăzi. Uitați-vă ce se întâmplă: crime, violuri, conflicte. Toate acestea se împlinesc.

Cred că Billy Graham a spus în ultima sa predică: „În următorii zece ani, fiecare cetățean din California va avea asupra lui o armă ca să se apere.”

Oamenii au înnebunit, omoară, jefuiesc, violează și fac multe alte lucruri. Oamenii au luat-o razna pe străzi, fiindcă timpul în care trăim este aidoma zilelor Sodomei. Vedeți?

Dar acolo strălucește o Lumină. Dacă oamenii ar privi în Cuvânt să vadă cum trebuie să fie timpul în care trăim, ar ști ce se încearcă să se facă. Ei pretind că se închină Luminii, la fel cum pretindeau evreii, dar în realitate se închină în mirajul unei alte lumini în loc să se închine Luminii adevărate. Vedeți? El era Lumina.

Crezurile și tradițiile i-au sucit de la adevărata Lumină a Cuvântului făgăduit. Cuvântul lui Dumnezeu a adevărat prin Isus, Lumina lumii care a venit și a făcut Cuvântul viu exact cum a fost în timpul Lui, exact la zi.

El va fi stârpit la mijlocul săptămânii, ceea ce este corect, adică trei ani și jumătate din prorocia Lui. Mesia, Prințul, va veni și va proroci trei ani și jumătate, apoi va fi stârpit și se va face un legământ. Este exact așa, fiindcă El a predicat trei ani și jumătate.

În Psalmul 22, David scrie: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?*”

Toți cei ce mă văd își bat joc de mine, își deschid gura, dau din cap și trec mai departe.

...toate oasele aș putea să mi le număr.” (v. 1,7,17). Cu opt sute cincizeci de ani înainte de împlinire, David a cântat acest cântec, în Duhul, și a fost considerat o prorocie. Ei cântau acele cântări în templu, în timp ce Jertfa atârna pe cruce cu mâinile străpunse: „*...mi-au străpuns mâinile și picioarele.*” (v. 16). Vedeți? Vedeți ce făceau ei? Trăiau în mirajul altei lumini și nu au văzut Lumina.

Vă puteți imagina o persoană normală făcând aceasta? Nu mai mult decât îmi pot

imagina o persoană normală alergând în beci, închizându-se acolo și spunând: „Refuz să văd că există lumina!” Aceasta este nebunie! Când un om vede că Biblia a promis acest lucru, și Îl vede viu și manifestat înaintea lui, dar cu toate acestea continuă să stea cu acele crezuri și lucruri, comite delicvență duhovnicească. Acesta este adevărul.

El stătea acolo. *„El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.*

A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.” (Ioan 1.10-11). Vedeți? *„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.”* (v. 12).

Să nu uitați că noi nu putem trăi prin lumina de ieri. Lumina de ieri s-a dus, este doar o amintire. Strălucirea soarelui de ieri este istorie. Chiar dacă este același soare, în fiecare zi strălucește tot mai puternic ca să coacă grânele pentru seceriș. Înțelegeți?

Astăzi, soarele este puțin mai puternic. În fiecare zi, el devine mai puternic și mai puternic, până când în final grâul prinde viață. După un timp, viața vine sus, apoi se face mai puternic și mai puternic. Martie, aprilie, mai, iunie, iar în iulie vine secerișul.

Același soare din ianuarie și februarie, strălucește și în lunile următoare, topind zăpada care ajunge la grâu, aducându-i apă. Este același soare, dar grâul nu ar putea trăi cu strălucirea soarelui de decembrie, în iunie. Vedeți? Nu se poate! Soarele devine tot mai puternic, puțin câte puțin, zi de zi, și bobul se maturizează ca să poată primi strălucirea soarelui.

La fel este și astăzi. Bobul a fost semănat în timpul părinților timpurii și a început să crească în zilele lui Luther și Wesley, dar pentru că nu putea lua destul Soare, a

rămas mic. Vedeți? Apoi a devenit o pleavă fără viață în ea. Dar bobul se maturizează și devine tot mai puternic, în timp ce soarele devine și el, zi de zi, mai puternic.

Să observăm puțin aceste epoci ale Bisericii. Sunt șapte epoci ale Bisericii. Priviți cum El a spus fiecărei epoci ce va face, cum se va maturiza bobul și va ajunge până în acest ceas din urmă în care trăim. Deci, bisericile trebuie să facă același lucru.

Priviți! Luther a semănat un bob. El a fost un bob și l-a semănat. În ordine. La fel au făcut Wesley, pentecostalii, bapțiștii și nazarinenii. Dar Luther nu s-a întors să trăiască în lumina primei organizații, a bisericii catolice. Nu, domnilor. El a fost o altă lumină. Acolo era Dumnezeu care culegea ceva, așa că din trezirea lui Luther a ieșit o mică minoritate. A urmat trezirea lui Wesley care, desigur, nu s-a putut întoarce la ceea ce făceau luteranii. Înțelegeți?

Au urmat pentecostalii, pleava, care s-au organizat și au făcut același lucru ca ceilalți, dar bobul merge mai departe. Acum suntem într-o altă epocă. De ce nu Îl primesc ei? De ce nu văd că bobul este matur? Aici este Cuvântul făgăduit pentru acest timp (fratele Branham pune mâna pe Biblie). De ce nu Îl văd ei? Pentru că trăiesc în mirajul altei lumini. De aceea nu pot primi Lumina Cuvântului făgăduit de Dumnezeu.

Pecețile au descoperit toată taina și ne-au spus de ce au fost ascunse aceste lucruri, dar cu toate acestea, ei merg mai departe de Adevăr decât au fost vreodată. Însă nu au nici o scuză. Voi trăiți într-un miraj. Vă spun aceasta cu respect, fără să vă rănesc, pentru că încerc să vă trezesc. Voi trăiți într-un miraj.

Isus a spus: „Voi sunteți orbi și conduceți alți orbi.” El a încercat să le spună, dar după aceea a zis: *„Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.”* (Matei 15.14). Aici am ajuns! Dacă se vor clătina, nu-i voi putea ajuta. Dar am făcut tot ce am putut. Acesta este

adevărul.

Doamne, Tu ești Martor că am făcut aceasta la porunca Ta. Începând cu anul 1933 când Lumina a strălucit la râu, Ea a rămas aici în tabernacol și a pus mărturie în toți acești ani. Tot ce s-a spus, s-a împlinit, dar ei continuă să meargă mai departe așa. „Lăsați orbul să-l conducă pe orb.” Eu voi aștepta ceasul acela, pentru că El va veni într-una din aceste zile.

Observați! Pentru că trăiesc în lumina lui Luther, în lumina lui Wesley și a celorlalți, ei nu pot vedea adevărata Lumină. Dacă s-ar opri pentru un moment să ia Biblia și s-o citească, ar vedea că aceasta este Lumina făgăduită pentru ceasul acesta. El a făgăduit că aceste lucruri se vor întâmpla conform Maleahi 4 și a vorbit despre ele de-a lungul Scripturii. Înțelegeți?

Observați! În această călătorie, Israel este un simbol pentru noi. Astfel, ei mâncau mana care era Lumina lor, Viața care le dădea putere. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). Ei nu puteau mânca mana căzută ieri, pentru că era stricată, nu mai era bună, iar dacă o mâncau, mureau. Mana care îi ținuse în viață ieri, astăzi îi omora. Biblia spune că era contaminată, așa că în fiecare zi le trebuia o mană proaspătă. Amin. Ce înseamnă aceasta? Voi care mâncați mana lui Luther sau a lui Wesley, mâncați o hrană contaminată și sunteți omorâți spiritual. Sunteți morți în tradițiile voastre. Mana de ieri a lui Luther, nu este bună pentru metodist; mana metodistului nu este bună pentru penticostal și mana penticostalului nu este bună pentru astăzi. Înțelegeți ce vreau să spun? De-a lungul epocilor, în fiecare zi a venit o mană proaspătă.

Mana lui Luther a fost mesajul neprihănit; mesajul lui Wesley a fost manifestarea sfințirii, iar mesajul penticostal a fost restituirea darurilor, dar Mana aceasta prezintă Piatra din capul unghiului, timpul din urmă, Pomul mireasă. Ea este contrară tuturor acestora și totuși este aceeași Lumină pentru cei maturizați.

Este la fel ca soarele ce strălucește acum. Înțelegeți ce vreau să spun? Lumina de

astăzi nu este de folos în iulie când va fi secerișul, pentru că atunci grâul este copt și gata pentru secerat. Amin. Dar acum nu poate fi cules pentru că nu este sezonul.

Tu nu poți trăi împotriva naturii lui Dumnezeu. El are o Lege și tot ce este contrar acelei Legi, va ucide planta. Acesta este motivul pentru care trebuie să mergi după Legile vorbite ale lui Dumnezeu, după Legile Cuvântului Său. Orice lege este un cuvânt vorbit, iar un cuvânt vorbit este un gând exprimat. Înțelegeți? Noi știm că acesta este adevărul.

Ce este o vedenie? Cuvântul lui Dumnezeu spus mai dinainte despre un eveniment sau ceva. O veste mai dinainte. Vedeniile pe care le-au avut prorocii, Isus, Pavel și ceilalți cu privire la această zi, sunt descoperiri cu privire la ceea ce se va întâmpla. Astfel, noi vedem că tot ceea ce a fost vestit, se împlinește, dar oamenii nu pot vedea. Înțelegeți ce vreau să spun?

Fiți atenți! Ați observați că soarele călătorește de la est la vest? Și epocile bisericii au făcut la fel. Cum? Soarele răsare în est, iar civilizația a călătorit cu soarele, Cuvântul vorbit de Dumnezeu în care să trăiască. Ei au urmat soarele și au mers în direcția în care mergea el.

Chiar și viața ta este ca drumul soarelui, fiindcă de când te naști, mergi spre apus. Oamenii au călătorit tot timpul spre vest. Cea mai veche civilizație pe care o știm este în est, în China, și dacă observați, civilizația a călătorit tot timpul spre vest.

La fel a călătorit și Biserica de-a lungul epocilor, prin Fiul lui Dumnezeu. Priviți! Pavel a pus bazele Bisericii timpurii în est, apoi lucrarea a mers mai departe și a trecut marea ajungând în Germania. Au fost trei treceri. Fiți atenți! Din Asia, din Palestina, a trecut marea în Germania, unde s-a ridicat Luther. De la Luther a trecut Canalul Mânecii, în Anglia, unde s-a ridicat Wesley; iar din Anglia, a trecut pe Coasta de vest în Statele Unite. Și dacă mergi mai departe, se întoarce înapoi în est. Este timpul de seară.

Deci, lucrarea a pornit de la Pavel, în epoca timpurie; a urmat Irineu, în Franța, apoi a trecut în Germania și mai departe în Anglia, mergând constant spre vest. Acum nu merge mai departe fiindcă este ultima epocă. Ce spune Biblia despre această ultimă epocă? Vedeți, geografic, cronologic și în orice fel vreți s-o luați, asta este. Dovezile istorice și celelalte lucruri ne spun că suntem în ultima epocă a Bisericii.

Și priviți! Pe măsură ce a mers mai departe, soarele a devenit mai puternic și mai puternic, același lucru întâmplându-se și cu mica minoritate a Bisericii: a crescut de la neprihănire la sfințire, apoi la botezul cu Duhul Sfânt, iar acum ajunge la Piatra din capul unghiului, ascuțindu-se. După aceasta nu va mai fi nici o organizație. Nu va mai fi! Vedeți, nu mai poate fi pentru că suntem în vest.

Vreau să vă arăt toate simbolurile și lucrurile. Uitați-vă la aceste trei treceri, trei trageri. Vom intra în ele în seara aceasta. Noi suntem la sfârșitul timpului.

Soarele a călătorit ca și Fiul, iar Biserica a călătorit la fel prin cele șapte epoci. Civilizația și Biserica au călătorit spre vest, și dacă mergem mai departe decât suntem acum, ajungem din nou în est. Dacă plecați de pe Coasta de vest, ajungeți din nou în China și Japonia. Șapte mii de mile și ajungi din nou în est. Deci estul și vestul s-au întâlnit; aceasta este tot. Noi suntem la sfârșit, nu mai este nimic.

Astăzi s-a întâmplat același lucru, la fel ca atunci, și aceleași lucruri care s-au întâlnit în est, s-au întâlnit și în vest.

Oamenii trăiesc în mirajul altei lumini, iar când a venit Lumina adevărată au respins-o fiindcă trăiau într-un miraj, în loc să trăiască în Lumină. Oh! „Țara lui Zabulon și țara lui Neftali, înspre mare, dincolo de Iordan, Galileea Neamurilor,

norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină.” (Matei 4.15-16).

Aceasta este epoca a șaptea a Bisericii. Să nu uitați că același soare care a început să strălucească în est, strălucește acum în vest; și Duhul care a lucrat de-a lungul acestor epoci, este Același Fiu și astăzi. Singura diferență este că acum este timpul secerișului. Soarele care este acum, este același soare care va fi și la seceriș, doar că este acest soare plus ce va fi. La fel este în această epocă din urmă, plus Aceasta.

Cu toate acestea, ei vor să trăiască în pivniță, în mușgai și umezeală, în vechiul beci denominațional al crezurilor. Astfel, trag obloanele și spun: „Refuz să văd! Totul este un nonsens!” Ei procedează așa când chiar Biblia pe care pretind că o cred este identificată de Duhul Sfânt, aducând Lumină în acest timp din urmă!

Uitați-vă cu atenție la ceea ce s-a spus în Maleahi: „... va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor.” (Maleahi 4.6). Vedeți? Duhul care s-a ridicat la început este Același Duh care se ridică din nou aici. Vedeți? Este viceversa, este din nou aici. De ce? Pentru că estul s-a întâlnit cu vestul chiar în fața noastră, dar ei nu văd aceasta. De ce? Nu-i de mirare că Isus a spus: „Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” (Matei 15.14).

Lumina altei epoci este numai o reflecție a acestei Lumini. Înțelegeți? Soarele de astăzi este numai reflecția soarelui care va străluci în iulie și august, la seceriș. La fel este cu Luther Martin, Wesley, Sankey, Finney, Knox, Moody și toți ceilalți oameni mari: ei au reflectat doar ce va fi la sfârșit. John Smith din biserica baptistă, Alexander Campbell din biserica campbellă, așa numiții ucenici ai lui Hristos și mai știu eu cum se mai numesc, toți aceștia, în epocile lor au reflectat doar ceea ce va fi aici la sfârșit.

Dar ce au făcut copiii după plecarea acestor fondatori? Nu au stat pe tulpină, ci s-au tras și au format o mică pleavă pe care, dacă o iei de la adevărata sursă de Viață, vezi că nu are nici o Viață în ea. Ia coaja de pe o sămânță și pune-o în pământ: ea va rămâne acolo și va putrezi. Așa sunteți și voi: încercați să mâncați mana stricată rămasă din acele timpuri.

Recolta este secerată! Isus are o masă întinsă, unde sfinții lui Dumnezeu sunt hrăniți cu hrana secerată a zilei, prin Lumina Evangheliei care adeverește și dovedește că astăzi El este aici. Amin. Sfinții mănâncă Pâinea vieții.

Nu uitați! Să nu plantați pleava aceea veche, fiindcă este stricată și nu va crește. Acolo nu este nimic, nu este Viață, dar Cuvântul este Viața. Așa este. Pleava se organizează și cade fiindcă refuză să meargă cu Viața. Dar Lumina o adeverește. Oh, da! Ar trebui să vedem aceasta. Vedeți, nu mâncați acel lucru stricat de ieri fiindcă are viermi. Dacă vouă vă convine să mâncați așa ceva, dați-i înainte, dar în ce mă privește pe mine, eu nu doresc aceasta.

Voi spuneți: „De ce a fost bună ieri? Pleava aceea micuță care a fost pe bob la început, îl ajută să crească mai departe; este chiar acel lucru care produce făina de grâu, dar dacă se separă de el, nu se mai maturizează, se strică și este îndepărtată. Înțelegeți? Dar dacă trece prin procesul dătător de viață, în timp ce moare, se transformă în altceva și formează bobul. Dacă nu ar fi așa, de unde vine? Amin. Acum înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin!”).

Se spune că odată, regina Angliei s-a dus să viziteze o fabrică de hârtie și a vrut să vadă topitoriile de acolo. A fost dusă într-o încăpere unde era o grămadă mare de cârpe murdare. „Ce este aici?” a întrebat mirată. „Și ce este cu aceste cârpe murdare?” „Din aceste cârpe fabricăm hârtia,” a răspuns președintele fabricii. „Din cârpele acestea?” „Da, da,” a răspuns el. Pur și simplu nu-i venea să creadă. După aceea, unul dintre lucrători a luat o cantitate de cârpe și le-a trecut printr-un proces specific, transformându-le într-o hârtie pură și de calitate pe care a imprimat portretul reginei. Apoi i-a dat reginei hârtia obținută din ceea ce ea numise: „cârpe murdare.”

Așa este și cu lucrurile murdare de ieri: cu mesajul lui Luther, cu mesajul lui Wesley și cu mesajul cincizecimii: numai trecerea prin procesul Duhului Sfânt al lui Dumnezeu și legitimarea Cuvântului, va aduce reflecția lui Isus Hristos, Împăratul. Amin. Dar dacă le lăsați să zacă acolo, vor fi numai niște cârpe murdare. Înțelegeți?

Trebuie să fie modelate în altceva. Astfel, Luther a trebuit să fie modelat în Wesley; Wesley a trebuit să fie modelat în cincizecime și cincizecimea să fie modelată în Hristos. Trebuie să treacă printr-un proces. Așa a trecut și Evanghelia printr-un proces. Se prelucrează.

Epoca lui Luther a fost epoca neprihănirii. Noi credem aceasta. Epoca lui Wesley a fost sfințirea; noi credem aceasta. Epoca penticostală a fost epoca darurilor Duhului Sfânt. Desigur, noi credem aceasta. Dar ce iese dacă sunt modelate toate împreună? Isus Hristos Același ieri, azi și în veci. Oh, va ieși Isus!

Un om care lucrează într-o topitorie și trebuie să facă un clopot, trebuie să obțină un anumit ton. Astfel, el face matrița și toarnă atâta fier, atâta aramă, atâta oțel, etc. De ce? Pentru că știe ce cantitate trebuie să pună din fiecare ca să obțină tonul corect.

Așa a făcut și Isus cu Mireasa Sa. El a trebuit să pună atâta cantitate din Luther, atâta cantitate din metodist, atâta cantitate din prezbiterian, atâta din penticostal. Și ce iese din aceasta? Reflecția Lui.

Ce este aceasta? Ca piramida care se îngustează spre vârf și ajunge o minoritate când vine Piatra din capul unghiului. Slujba lui Isus Hristos de la sfârșit trebuie să fie aceeași slujbă ca atunci când a fost pe pământ, altfel nu poate ieși din aceasta. Ca și picioarele și capul. Picioarele nu sunt capul, dar capul poartă picioarele sau le comandă unde să meargă. Înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin!”). Ce frumos! Este Lumina orei.

Wesley a fost o lumină mare pentru timpul lui, iar despre Ioan Botezătorul s-a spus că el a fost o mare lumină pentru ceasul lui. Sigur că era.

Dacă rămâneți la cârpele murdare de ieri, veți rămâne tot timpul la cârpe murdare. Ele au servit cândva unui scop, ca îmbrăcăminte, dar acum au devenit hârtie.

Neprihănirea a servit la timpul ei, în zilele lui Luther, dar apoi a trecut la sfințenie, prin Wesley. Și sfințirea a slujit la timpul ei, până când a venit botezul cu Duhul Sfânt; iar botezul cu Duhul Sfânt a slujit timpului său, până când Duhul Sfânt, care era un singur Dumnezeu, Se contopește cu Biserica și Biserica cu Hristos și-L face să-L reflecte pe Isus Hristos pe pământ, lucru pe care l-a făgăduit aici în Biblie. Poate nu credeți. Ei bine, eu nu pot să vă fac să credeți, pentru că sunt responsabil doar pentru Cuvânt. Înțelegeți? Așa este. Puteți vedea aceasta? Da? Dacă puteți vedea, atunci eu sunt ca acel om cu care au vorbit oamenii care s-au dus din Statele Unite să ia parte la trezirea din Wales. Când au ajuns acolo, ei au vrut să știe în ce clădire se ținea acea trezire. Mulți din voi vă amintiți de marea trezire care a cuprins poporul din Wales.

Acei doctori în divinitate din Statele Unite, s-au dus să vadă trezirea, să vadă lucrările mari care se făceau. Voi știți cum este. Și în timp ce mergeau pe stradă, au întâlnit un polițist care stătea la colțul străzii și fluiera o cântare veche în timp ce învârtea bastonul.

„Ascultați, el fluieră o cântare! Haideți să-l întrebăm unde este trezirea,” au zis ei și s-au dus la el și l-au întrebat:

„Domnule, unde este trezirea Welshă?” Bărbatul și-a ridicat pălăria și a zis: „Trezirea Welshă este aici!” și a arătat spre inima lui. Asta este! El era trezirea Welshă. Oh, Dumnezeule, dacă am înțelege că noi suntem reflecția lui Isus Hristos, Cuvântul Său manifestat! Voi sunteți reflecția Cuvântului Său. Înțelegeți?

„Unde este trezirea Welshă, în care clădire?” „Este în inima mea, domnilor.” El era trezirea. Așa este.

Și Biserica ar trebui să fie astăzi Isus Hristos în acțiune pe pământ. „...pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi, și Viața Mea va fi în voi, iar „lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi.” Înțelegeți? Biserica trebuie să ajungă în acel loc. El a făgăduit că o va face și așa va fi. Trebuie să vină în felul acesta; noi trebuie să fim așa, fiindcă El

este Lumina.

Și Noe a fost Lumina pentru ziua lui. El era Lumina. Pentru ce era Lumina? Ca să facă Cuvântul lui Dumnezeu să nimicească omul de pe pământ. Și El i-a poruncit să facă o arcă în care vor intra cei care vor fi salvați.

Astfel, Noe a pășit în față și a spus: „Este o cale și aceasta este arca.” Dar oamenii ziceau: „Bătrânul acela fanatic...” Dar Noe era Cuvântul manifestat; era Lumina aceluia timp. Cu siguranță. Și Lumina a țâșnit în ziua lui, în timpul lui.

Moise era Lumina aceluia ceas. *„Te voi vizita,”* i-a spus Dumnezeu lui Avraam. *„Voi veni, Îmi voi scoate poporul cu mână puternică și-Mi voi arăta slava în Egipt.”*

Când Moise s-a întâlnit cu rugul aprins în pustie, a aflat că „Eu sunt” era în acel rug. Atunci Moise s-a dus în Egipt și el era Lumina. Amin. Nu-i de mirare că a putut să ia un pumn de țărână, să-l sufle în aer și să spună: *„Să vină muște pe pământ!”* El avea Cuvântul lui Dumnezeu. Și ce s-a întâmplat? Au început să vină la existență muște. Aleluia! De ce? Pentru că el era o manifestare a Luminii Cuvântului lui Dumnezeu. *„Voi lovi Egiptul cu plăgi!”* Moise era un proroc; era Lumina lui Dumnezeu, Lumina aceluia ceas și ce a spus, s-a întâmplat.

Faraonul putea avea tot ce își putea dori și la fel preoții lui, dar Moise era Lumina. De ce? Pentru că arăta Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Dumnezeu făgăduise: *„Îi voi scoate afară cu braț puternic și Mă voi proslăvi!”* și aceasta a făcut.

De aceea a dovedit Moise că putea crea. Nu pentru că a vrut el să facă aceasta, ci pentru că i-a poruncit Dumnezeu: *„Du-te și spune poporului...”* Astfel, el a zis: *„Domnul Dumnezeu mi-a vorbit și mi-a spus: „Ia o mână de țărână, arunc-o în aer și cheamă la existență! Acolo nu este nimic, dar va fi.”* Amin.

O, nădăjduiesc că nu sunteți adormiți! (Fratele Branham bate o dată din palme). Manifestare! El a spus: „Sunt trimis de El. Dumnezeu a vorbit părinților noștri și El ne va vizita și ne va scoate afară. Acesta este motivul pentru care am venit să vă dovedesc că ceasul este aproape. Scăpați-vă de tot ce aveți și haideți să mergem!” Da.

Poate că unii dintre ei, Datan, a spus: „Nu cred că trebuie să ne grăbim. Nu ar trebui să ne agităm chiar așa. Se pare că a dat greș de patru sau cinci ori, dar și așa au plecat.

Ei se gândeau: „Îl vom omorî pe Moise cu pietre și vom scăpa de el, pentru că nu-l vrem în grupul nostru de aici!” Dar Moise s-a dus mai departe oricum, fiindcă El avea Viața și era Lumina acelui ceas. Ce avea el? Ce era? Dumnezeu Își manifesta Cuvântul făgăduit prin Moise care era Lumina acelui ceas.

Și Ilie a fost Lumina: „*Du-te acolo în pustie, căci le-am poruncit corbilor să te hrănească.*” Amin. Da, domnilor.

Apoi s-a întors cu „Așa vorbește Domnul.” „*Viu este Domnul Dumnezeu lui Israel al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.*” (1Împărați 17.1). Amin. „Soarele va străluci și puteți chema cât vreți să vină norii și să faceți orice vreți, fiindcă nu va cădea nici măcar roua până nu voi zice eu!” Ce era el? Lumina! Aleluia! El era Lumina! Lumina! Era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat.

Ei se gândeau că este nebun pentru că stătea acolo, dar Ilie avea slujitori care îl hrăneau în timp ce ceilalți mureau de foame. Ei voiau să trăiască în tradițiile lor. Foarte bine! Dați-i înainte! Dar Ilie nu făcea aceasta, ci trăia drept în Lumină. El stătea lângă pârâul Cherit, petrecea un timp minunat și se hrănea pentru că avea pe cineva care-i purta de grijă. Ceilalți credeau că este nebun, dar el era Lumina.

Ei spuneau: „Oare ce s-a mai întâmplat cu acel holly-roller care era pe aici? Cineva care vâna prin împrejurimi spunea că l-a văzut stând pe vârful muntelui. Pun pariu că deja este uscat!” O, nu! El era Lumina; era Lumina lui Dumnezeu pentru timpul lui.

Când a venit pe pământ, Ioan s-a dus în pustiu ca să primească educația lui Dumnezeu, nu a unui seminar. El trebuia să-L prezinte pe Mesia, așa că atunci când a plecat, Isus a spus: „El era o lumină strălucitoare.” Aleluia! De ce? El era Cuvântul manifestat. Isaia a spus aceasta: *„Pregătiți în pustiu calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”* (Isaia 40.3). Ce era el? Glasul celui ce strigă în pustie, manifestarea Cuvântului, Lumina. Același Dumnezeu care a spus în Geneza: *„Să fie lumină!”* și a fost lumină, a spus mai târziu: *„Un glas strigă în pustie...”* și iată-l că a venit. El era Lumina acelui ceas.

El a vorbit și în timpul din urmă. Amin! Aceasta este Lumina ceasului care strigă în pustiu Babilonului: *„Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!”* (Apocalipsa 18.4).

Ioan a spus același lucru: *„...seurea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor.”* (Matei 3.10). El nu avea nici o educație și nu vorbea ca un predicator, ci vorbea despre șerpi, seure, copaci și lucruri cu care era familiarizat din pustie. El nu a fost crescut în lucrurile acestea mari și frumoase, ca noi, sau cum le aveau ei în zilele acelea. Ioan nu avea un limbaj studiat, nu rostea acel: „Aaaamin!” și nu făcea plecăciuni, ci a venit direct din pădure și se purta ca un sălbatic: *„...să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „Avem ca tată pe Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.”* (Matei 3.9).

Să nu credeți că-L aveți pe Dumnezeu pentru că sunteți metodiști, bapțiști sau prezbiterieni. Dumnezeu este în stare să ia un ratat de pe stradă și să facă din el un fiu al Său. Cineva va auzi și va crede.

Ioan spunea: *„Iată că seurea a și fost înfiptă la rădăcina pomilor: deci orice pom,*

care nu face rod bun, va fi tăiat și aruncat în foc.” (Matei 3.10), iar Isus a spus despre el: „Ioan era lumina care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă înveseliți câtăva vreme la lumina lui.” (Ioan 5.35).

Dar Ioan ce a spus? „...în mijlocul vostru stă Unul pe care voi nu-L cunoașteți,” iar „eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțăminteii Lui. Când va intra El în scenă, eu voi ieși.” (Ioan 1.26-27). De ce? Pentru că El era Lumina.

Nu există două sau trei lumini, și nici patru sau cinci organizații. Este o singură Lumină. Nu există metodist, baptist, luteran, prezbiterian sau altceva, ci Hristos este Lumina și Lumina este Viața, iar Cuvântul manifestat este Lumina orei.

El a spus: „Să fie lumină!” și a fost lumină. Da, domnilor. „Să fie Lumină!” și este Lumină. El a spus că în acest timp va fi Lumină și este Lumină. El vine! Eu cred aceasta. Uitați-vă la făgăduințele pentru această epocă. O, Doamne!

Orice Lumină care a strălucit de-a lungul epocilor, a fost considerată neînsemnată și demnă de respins. Eu mi-am notat aici Apocalipsa 3, ca să știu la ce să fac referire.

Priviți făgăduința ceasului în care trăim. Este o Lumină respinsă. De ce? Pentru că au respins-o tot timpul. De ce? Pentru că trăiau într-un miraj. Dar astăzi ce fac? Același lucru.

Dacă întrebi pe cineva: „Ești creștin?” Îți răspunde: „Eu sunt luteran, baptist, prezbiterian,” dar aceasta nu înseamnă mai mult decât dacă ai spus: „Sunt porc!” sau altceva. Înțelegeți? Înseamnă cam același lucru. Nu vreau să fiu disprețuitor, dar dacă luați partea fundamentală, este corect.

Ce înseamnă să fii creștin? Să fie Hristos în tine. Și dacă Hristos este în tine,

Înseamnă că Cuvântul este în tine. Și dacă Cuvântul este în tine, cum poți ieși afară când strălucește Lumina? Vedeți? Aceasta-i întrebarea. Lumina de seară strălucește și Pomul Mireasă înflorește.

Ei au tăiat acel pom bătrân și ce a lăsat larva, a mâncat nimfa; și ce a lăsat nimfa, a mâncat lăcusta. Ce au lăsat metodiștii, au mâncat bapțiștii și ce au lăsat bapțiștii, au mâncat penticostalii. Ioel a spus că acest Pom a fost tăiat jos și a vrut să știe dacă va mai trăi din nou. O, da! El a pus deoparte acel Pom. Da, domnilor, l-a pus deoparte pentru că era Mireasa Lui.

Și ce a spus? „*Voi restitui*”, zice Domnul.” Ce? „Voi aduce din nou ce au mâncat luteranii, ce au mâncat bapțiștii, ce au mâncat penticostalii și toți ceilalți. Eu voi restitui pentru că totul este în rădăcinile acelui Pom.” Înțelegeți?

Ea este acolo jos în pământ, asemenea sevei care coboară toamna în pământ și așteaptă acolo, iar într-o zi, când va suna trâmbița lui Dumnezeu, luteranii, metodiștii, bapțiștii aleși care nu au avut nimic cu nici o organizație, se vor ridica din nou.

Luther nu a organizat nimic; Moody nu a organizat nimic, ci grupul acela de Ricky care a venit după el, a făcut aceasta. Ei au format organizația și au luat învelișul. John Smith nu a organizat nimic. Niciunul dintre ei nu a organizat nimic, pentru că erau Lumina acelui ceas. Niciunul nu a făcut aceasta, nici Luther și nici Wesley, ci grupul care a venit după ei a făcut aceasta, ei a făcut organizația.

Duhul Sfânt nu a organizat nimic la Rusalii, pentru că Rusaliile sunt o experiență, nu o denominațiune. El nu a organizat niciodată nimic. O, nu! Dar omul care s-a pretins că este de la Rusalii, a făcut o organizație. Aceea este pleava care moare. În loc să fie presați înăuntru ca să formeze chipul întreg al lui Hristos, ei s-au tras afară și nu mai au nimic a face cu aceasta. Dați-le pace!

Acum vedem că această Lumină, acest Pom, Hristos, este respins din nou de biserică. De ce? Din aceeași cauză pentru care au făcut-o la început cei care au trăit în mirajul luminii altei zile. Dar El este Același ieri, azi și în veci. Așa spune Evrei 13.8. El este și astăzi la fel ca atunci, pentru că face același lucru pe care l-a făcut atunci. Hristos, același Cuvânt.

Ascultați, fiindcă vreau să vă spun ceva personal. Încă nu m-am decis dacă să opresc înregistrarea sau s-o las în continuare. Am s-o las. (Adunarea se bucură).

Acum vreau să vă întreb ceva. Priviți! El este Același ieri, azi și în veci și lucrările Lui se manifestă. Acum fiți atenți! În Ioan 14.12, El a spus: *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* Și a mai spus: *„Cerul și pământul vor trece dar Cuvântul Meu nu va trece.”* (Matei 24.35). Dacă suntem la sfârșitul epocii, unde sunt acele lucrări „mai mari” care se vor face? Vedeți? Noi suntem aici.

Dacă într-adevăr calendarul roman este corect, mai avem treizeci și șase de ani până când se împlinește încă un ciclu de două mii de ani, pentru că la fiecare două mii de ani, lumea se confruntă cu un sfârșit. Astfel, după primii două mii de ani a fost distrusă de ape, iar după următorii două mii de ani a venit Hristos. Acum urmează anul 1964, ceea ce înseamnă că mai avem treizeci și șase de ani.

Calendarul astronomic al Egiptului spune că suntem cu șaptesprezece ani mai înainte, ceea ce înseamnă că ar mai fi nouăsprezece ani.

La rândul Lui, Isus a spus: *„...dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.”* (Matei 24.22). Deci unde suntem? *„...lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari...”* Acum fiți atenți! Mă rog ca Dumnezeu să vă deschidă inimile și mințile ca să înțelegeți fără să trebuiască să vă spun prea multe cuvinte.

Haideți să vedem câteva din „lucrările mari” pe care le-a făcut El. Ne vom opri la vreo două. Într-o zi le-a zis ucenicilor: *„Dați-le ceva să mănânce. Ce aveți? Aduceți încoace!”*

Și ei au răspuns: *„Avem doar cinci felii de pâine și doi pești.”*

„Aduceți-i încoace!” Apoi a luat feliile originale de pâine și a început să le frângă, și din original a făcut pâinea cu care a hrănit cinci mii de oameni. Este adevărat? (Adunarea spune: „Amin!”). După aceea a spus: *„Dați-mi peștii aceia!”* Peștele acela a fost de la început, iar El a luat un pește, apoi altul și altul, și a hrănit cinci mii de oameni. Este adevărat? (Amin).

Dar acum, în ultimele zile, El nu a avut nimic, ci doar a vorbit și a spus: *„Spune și va fi acolo!”* și a fost acolo din nimic. El nu a avut o veveriță acolo; nu a fost nimic, dar a spus: *„Să fie!”* și a fost. Vedeți? O, Cuvântul Lui este infailibil și trebuie să se împlinească!

O, așa putea să vă spun lucruri care v-ar putea mișca! Vedeți? Când vorbește El, este acolo. Numai să rostească El Cuvântul și Se împlinește exact.

Vedeți, estul și vestul s-au întâlnit. Moise a luat țărână în mână, a aruncat-o în sus și a spus: *„Să fie muște!”* și așa a fost, dar în acest timp din urmă, El nu Se folosește de nimic, doar de Cuvânt: *„Să fie!”* și este. Și cum a vorbit, așa va fi.

În seara aceasta vreau să vă mărturisesc despre câteva din lucrurile care s-au întâmplat, ca să puteți vedea că El este încă Dumnezeu și Cuvântul Lui nu poate cădea.

„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari. Eu am luat un pește ca să fac un alt pește, dar voi nu va trebui să aveți nici măcar un pește.”

Înțelegeți? El este încă Dumnezeu, este încă Același Fiu; Același Fiu al lui Dumnezeu care a luat dintr-un pește un alt pește. El este Același și astăzi. „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă altele și mai mari.*” Va fi slăvit: „*mai mari decât acestea,*” dar oamenii refuză să vadă aceasta. Oh! „*Lucrări mai mari.*”

O lumină falsă. Știți, de multe ori m-am referit la Anglia, dar mă gândeam la o lumină falsă. Nu demult, a avut loc cel mai mare jaf din Anglia, poate ați auzit și voi de el. A fost un jaf în care s-au furat șapte milioane de dolari. Știți cum au făcut-o? Cu ajutorul unei lumini false. Au pus o lumină pe linia ferată, ca precauție, iar când acea lumină s-a făcut roșie, trenul s-a oprit și astfel a avut loc jaful, exact în locul potrivit. O lumină falsă i-a ajutat să facă cel mai mare jaf cunoscut vreodată.

Cel mai mare jaf făcut împotriva Bisericii lui Dumnezeu, s-a realizat tot printr-o lumină falsă, printr-un miraj. Ce i s-a furat? Puterea Duhului Sfânt, Linia Vieții; i s-a furat Cuvântul și astfel a acceptat un crez în locul Lui. Vedeți? A fost jefuită.

O, ei spun că au Cuvântul! Cuvântul trăiește pentru fiecare epocă și Se face cunoscut. Cei din zilele lui Isus au pretins că aveau Cuvântul, dar Biblia spune că ei „*au văzut o mare Lumină,*” dar au respins-o. Au văzut-o, dar au respins-o.

Da, Biserica a suferit cel mai mare jaf care s-a făcut vreodată, din pricina unei lumini false. Dar niște crezuri reci, denominaționale, nu vor secera niciodată grâul Cuvântului legitimat. Isus a spus: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu semănat de semănător.*” (Luca 8.11). Vedeți? Dar crezurile reci nu vor secera niciodată acel Cuvânt. Nu, nu!

Zilele reci și cu viscol nu vor coace grâul. Cu siguranță! Este nevoie de căldura soarelui, fiindcă este Cuvântul lui Dumnezeu vorbit să facă aceasta. Este nevoie de Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu care să arate sfinților lui Dumnezeu că Isus Hristos trăiește. Astăzi, El este Același ca și ieri. Crezurile și denominațiunile nu vor putea

coace grâul. Ei sunt reci și indiferenți și grâul va putrezi în pământ în condițiile acestea. Nu poate răsări.

Ați văzut cum s-au adunat bapțiștii din sud, fiindcă denomiņațiunea lor a crescut mai mult ca oricare alta? Dar anul trecut, catolicii au luat o mare parte din ei. Ați citit în ziar? Sigur că da, dar nu vă temeți, fiindcă îi va lua pe toți și îi va aduna împreună. Iar ei nu știu nimic. Consiliul bisericilor îi adună împreună. Atunci de ce vrei să fii acolo sau dincolo? Ce importanță are unde ești câtă vreme Îl respingi pe El? Nu folosiți aceleași expresii denomiņaționale ca și cum ați fi într-un singur loc? Unul este fiara, iar celălalt este semnul. Sunteți tot acolo, așa că nu are importanță.

El și-a pus sigiliul de aprobare, iar voi îl primiți. Ea îi conduce drept spre Casa Albă, la Washington DC, și în Consiliul Bisericilor. Acolo sunteți. Preoții i-au luat înapoi pe toți, exact cum spune Biblia că vor face. (Fratele Branham bate de șase ori în amvon).

Aș fi vrut ca timpul să nu zboare așa de repede. (Adunarea spune: „Nu te grăbi.”). Deci gândiți-vă unde sunteți. Uitați-vă la făgăduințele timpului! El este respins din nou, pentru că bisericile din acest timp din urmă privesc la mirajul denomiņațiunii. Și pentru că trăiesc într-un miraj, nu vor secera nimic. Acesta este motivul pentru care nu vedeți minunile.

Nu cu mult timp în urmă, am fost luat la întrebări de un preot, fiindcă o tânără a alunecat de pe cale, s-a căsătorit cu un băiat catolic și s-a dus la biserica catolică. Preotul m-a întrebat: „Ai botezat-o?”

„Da, cu botezul creștin.”

„Episcopul vrea să știe câteva lucruri.”

„Sigur că da.”

„Juri că spui adevărul?”

„Nu jur nimic,” am răspuns eu. „Dacă nu poate avea încredere în ceea ce spun, este în ordine, dar eu nu jur. Biblia spune: *„Dar Eu vă spun: să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentru că este scaunul de domnie al lui Dumnezeu;*

nici pe pământ, pentru că este așternutul picioarelor Lui.

Felul vostru de vorbire să fie: „Da, da; nu, nu”; ce trece peste aceste cuvinte vine de la cel rău.” (Matei 5.34-35,37). Deci va trebui să mă creadă pe cuvânt.”

„Bine,” a spus el. „Ai vorbit despre botezul creștin. Cum adică prin scufundare?”

„Acesta este singurul botez creștin. Am botezat-o în râul Ohio, am scufundat-o în apă în Numele lui Isus Hristos, apoi am scos-o afară. Am botezat-o în Numele Domnului Isus Hristos cu singurul botez care există.”

„Da, domnule,” a răspuns el, iar după ce s-a gândit puțin a continuat: „Ciudat! Știi că biserica catolică a botezat la fel?” „Când?” am întrebat eu și am continuat discuția, iar la un moment dat el a spus: „Păi, noi suntem biserica originală!” Spunea aceasta pentru că acolo se află toate cărțile și toată istoria. „Este adevărat,” am spus eu, „dar de ce nu mai faceți și astăzi așa?”

„Noi avem putere să iertăm păcatele. Nu le-a spus Isus ucenicilor: *„Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.”?* (Ioan 20.23).

„Da, domnule, așa a spus,” am răspuns eu.

„Păi nu înseamnă că a dat autoritatea bisericii? Petru era capul bisericii.”

„Dacă zici că biserica poate ierta păcatele așa cum a făcut Petru, vreau să-ți spun ceva. Atunci când Petru a fost întrebat: „*Ce să facem ca să fim mântuiți?*” a răspuns: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos spre iertarea păcatelor voastre.*” Ei bine, dacă faceți și voi așa, voi merge cu tine.”

„Tu încerci să invoci un text,” a spus el.

„Acesta este Cuvântul,” am răspuns eu.

„Dumnezeu este în biserica Sa.”

„Dumnezeu este în Cuvântul Său, pentru că este scris că cuvântul oricărui om este minciună, dar Cuvântul Lui este Adevărul.” Vedeți?

El nu avea cum să vadă aceasta, pentru că ei merg în întuneric. Și protestanții merg cu miile în aceasta. Priviți-i cum le primesc crezurile și obiceiurile și merg cu ei! Dar Cuvântul vine și Se dovedește prin manifestarea lui Isus Hristos, care este Același ieri, azi și în veci.”

Prin mirajul unui crez, ei merg drept în întuneric. Ei fac la fel ca în zilele lui Noe și în toate timpurile, și merg drept în întuneric. De ce? Pentru că au fost orbiți de crezurile lor și au respins Lumina.

O, în ce ceas întunecos trăim acum! Da, ei au respins Lumina veșnică a lui Hristos,

iar ceea ce vedem este urmarea.

Denominațiunile reci nu vor putea aduce Viața Cuvântului lui Dumnezeu, ci aduc doar viața denominațiunii lor. Eu i-am mai spus acelui preot: „Mă duc cu tine, dacă biserica catolică procedează ca la început, la Rusalii, nu la Niceea.” Biserica nu a început niciodată la Niceea, Roma, ci la Rusalii. Vedeți? Biserica a început la Ierusalim.

Oamenii aceia care erau robi, aveau Duhul Sfânt, iar stăpânii lor au văzut puterea și lucrurile pe care le făceau: înviau morți, vorbeau în limbi, scoteau draci, vesteau mai dinainte ce urma să vină. Prorocii care veneau în mijlocul lor înveliți în piei de oaie și mâncând ierburi, s-au dus între acei oameni mari, la Niceea, ca să stea pentru Cuvânt. Dar în cele cincisprezece zile sângeroase care au urmat, ei au acceptat ca și crez formula: „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” în locul învățăturii Bibliei: „În Numele lui Isus Hristos.” Prin acel crez au venit bisericile protestante, toate având o concepție falsă despre Duhul Sfânt, luând Cina și bând vinul. În concepția lor, „sfânta euharistie” este Duhul Sfânt; este ceea ce vă dă preotul vouă, dar Biblia nu spune că atunci când a venit ziua de Rusalii, ei s-au adunat acolo și între ei a venit un preot cu gulerul alb și le-a spus: „Scoate limba și ia euharistia!” Nu, nu a spus aceasta și nici: „Toți cei care sunteți adunați aici, să dați mâna cu mine în semn de părtășie, și vă voi scrie numele în registru. Aduceți numai o scrisoare de recomandare.”

Biblia spune: *„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc.*

Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.” (Fapte 2.1-4). Apoi au ieșit pe stradă clătinându-se ca niște oameni beți, iar Maria era împreună cu ei sub impactul Duhului Sfânt. Oamenii râdeau de ei și spuneau: „Sunt plini de must!” De ce vorbeau așa? Pentru că erau orbiți de un crez. Dar predicatorul Petru s-a ridicat și le-a zis: „Oamenii aceștia nu sunt beți. Dați-mi voie să vă spun ce zice Scriptura că se va întâmpla. Aceasta este Lumina; Acesta este Cuvântul manifestat.” Amin.

Astăzi s-a întâmplat la fel, dar ei au dat din cap și au plecat. Nu-i de mirare că El a spus: „Lăsați-i: sunt niște călăuze oarbe; și când un orb călăuzește pe un alt orb, vor cădea amândoi în groapă.” (Matei 15.14).

Este nevoie ca Hristos, Viața veșnică, să aducă Cuvântul la Viață, să-L adeverească și să-L facă trup. Este nevoie de Duhul Sfânt ca să facă Cuvântul lui Dumnezeu viu.

Isus a spus: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” Citiți în Marcu 16 și vedeți care a fost ultima însărcinare dată de El, bisericii: „Duceți-vă în toată lumea.” Evanghelia nu a ajuns încă în toată lumea: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede, în toată lumea, și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Și iată semnele care îi vor urma pe cei ce cred.” (Marcu 16.15-17).

Dacă vor da mâna cu predicatorul? Nu. Dacă vor fi niște membri buni? Nu. „În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” (v. 17-18). Oh, Doamne!

La cine să propovăduiască? „La orice făptură.” Cât de departe? „În toată lumea.” Până când? „Până când va veni El.” „Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă altele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”

O, cum putem pleca de la așa ceva? Acum suntem într-un întuneric mai mare decât au fost atunci. Mai am câteva versete la care aș vrea să ajung cât pot de repede. Noi suntem într-un întuneric mai mare decât au fost ei.

Știu că v-am obosit timp de o oră și jumătate (Adunarea spune: „NU!”), dar aceste benzi merg afară. Vedeți?

Noi suntem într-un întuneric mai mare decât au fost ei. De ce? Bisericile prinse în acest miraj sunt atât de înșelătoare încât arată ca și cum ar avea Adevărul. Nu a spus Isus aceasta? Să vedem ce spune El în Matei 24.24: „În zilele din urmă se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.” Deci, va fi un grup ales, ieșit afară ca să fie Biserica din timpul din urmă, iar aceste organizații cu ceea ce numesc „adevărul” lor, vor fi atât de aproape de Adevăr, încât dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși.

Sigur nu vei putea înșela un penticostal cu vreo învățătură metodistă sau baptistă. Degeaba îi spui pentru că el știe ceva mai mult. Și nu vei putea înșela nici un baptist cu vreo învățătură luterană. Înțelegeți?

Dar nici cei care au primit Mesajul, cei aleși, care văd Adevărul Cuvântului, nu mai pot fi înșelați de învățături false ca „Tată, Fiu și Duh Sfânt,” și celelalte crezuri și lucruri pe care le au organizațiile.

Ce este aceasta? Înșelăciune. Ce face acest miraj? Conduce biserica organizată spre măcelul Consiliului. Când ea și Roma se vor uni, va urma măcelul final. Când

vor forma acel chip al fiarei, urmează măcelul final. Aceste miraje pe care le aveți acum, îi vor conduce pe oameni acolo, asemenea unei capre. Capra conduce întotdeauna oile la abator. Ați văzut în abatoare. Ea merge înaintea oilor și le conduce spre măcel, apoi sare într-o parte și le lasă să meargă mai departe. Aceasta face ea. Întotdeauna a fost așa.

Caprele romane L-au condus pe Isus, Mielul lui Dumnezeu la junghiere. Așa este. Dar în fața întunericului prezent, noi vedem strălucind încă Lumina lui Dumnezeu. Ce recunoscători îi suntem pentru aceasta!

Fiți atenți! Noi am văzut Lumina, Cuvântul Lui făgăduit, dovedit și adevărat pentru acest timp. Este Adevărul, Lumina orei. Oh, Doamne! Sunt atât de bucuros, pentru că în El nu este nimic greșit! Nimic.

Nu cu mult timp în urmă, un predicator spunea că a fost jos în Florida și acolo i s-a defectat mașina. Avea un Chevrolet. S-a oprit la un mecanic să o repare, iar acesta a dus-o în atelier, a deschis capota, a intrat sub mașină și a verificat totul, dar nu a reușit s-o pornească. A încercat una și alta, i-a pus un generator nou, dar tot nu a mers. Nu putea s-o pornească nicicum. La un moment dat, s-a apropiat de el un domn îmbrăcat elegant și i-a zis: „Îmi permiți să-ți dau un sfat?” Mecanicul s-a abținut să comenteze ceva și a spus scurt: „Da.” Și domnul acela i-a spus că ia cutare și cutare piese, să le corecteze puțin și apoi să încerce din nou. Mecanicul a făcut cum a spus el și mașina a pornit. Surprins, el s-a întors spre acel bărbat și l-a întrebat: „Cine ești domnule și cum de te pricepi?” Era inginerul proiectant, inginerul șef de la General Motors, cel care proiectase mașina.

Astăzi, când vorbim de metodiști, bapțiști și prezbiterieni, Mecanicul Șef, Proiectantul acestui pământ, Cel care a creat cerurile și pământul și a proiectat Biserica Sa, este aici!

Nu știe El mai mult despre răpire decât știe biserica metodistă sau baptistă? El este Proiectantul și știe totul. El este îmbrăcat în puterea învierii Lui. Aleluia!

Astăzi, El este printre noi în puterea învierii Lui.

El știe cum să pună Biserica în ordinea răpirii, pentru că El a proiectat-o și a pus toate părțile împreună în Biblie. Amin! Lăsați numai Cuvântul să curgă prin aceasta și veți vedea cum va lucra. Lăsați să curgă prin aceasta numai credința în Cuvântul Său făgăduit pentru astăzi și veți vedea cum lucrează. De ce? Pentru că El a proiectat acel lucru și El a proiectat Biserica Sa prin Cuvânt. Aceasta îi pune împreună. Nu organizația metodistă, baptistă sau cea penticostală, ci Cuvântul Său, pentru că *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Da, domnilor. (Matei 4.4).

leșiți din acel miraj, din acel întuneric, din acest ceas întunecos în care trăim acum! Mai am cinci minute. Cine va scoate micuța Mireasă din acest întuneric? Cine o cunoaște? Desigur, Proiectantul Șef. El o va scoate din această confuzie a mirajului. Metodistii răspândesc un miraj, baptiștii răspândesc alt miraj, iar penticostalii altul; și astfel avem în jurul nostru toate aceste miraje.

Și așa cum i-am spus și acelui preot catolic, „Dacă sunteți biserica originală și ați urmat doctrina celor de la Niceea, de ce nu aveți puterea pe care a avut-o biserica de la început? De ce nu faceți lucrările pe care le-au făcut ei, așa cum a spus Isus?”

„Păi acum suntem mult mai mulți oameni și trăim într-o epocă diferită,” a răspuns el.

„Dar Cuvântul nu se schimbă, și El a spus că aceste semne îi vor urma pe credincioșii din toate epocile. Biblia spune că *„Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece.”* Asta-i tot.”

„Păi tu vorbești de Biblie,” a continuat el.

„Bineînțeles, vorbesc de Cuvântul care este Hristos.” Așa este. Vedeți?

În acest miraj, metodiștii arată mirajul lor, bapțiștii îl arată pe al lor, prezbiterienii îl arată pe al lor și astfel toți cresc mai mari și mai mari.

Unde este biata Mireasă? Sărmanul om aleargă la penticostalii unitarieni și își trece numele acolo, dar după aceea vin alții și-i spun: „Tu trebuie să aparții de noi, fiindcă dacă nu faci parte din biserica noastră, nu ești în Mireasă; ești un nimic.” Atunci se duce la „Adunarea lui Dumnezeu,” dar uitați-vă ce au ei! Priviți! Se duce la bapțiști, dar priviți ce au și ei! Ce să facă atunci sărmanul om? Iese afară, nu vă faceți griji, pentru că Mireasa este afară.

Cineva mi-a spus că în urmă cu câțiva ani se afla în New Mexico. Eu am ținut atunci o întâlnire în Carlsbad Caverns. Ați auzit de locul acela... Un bărbat, soția lui și câțiva copii s-au urcat în lift și au coborât chiar în fundul peșterii. Când au ajuns acolo s-au stins toate luminile. Când au făcut aceasta s-a făcut un întuneric asemănător cu acela de la miezul nopții.

Eu am trăit același lucru odată aici, în aceste grădini, și odată în Colorado, unde eram cu soția mea. Ei au stins toate luminile, iar eu am întins mâna așa, dar nu puteam să văd nimic.

O fetiță care era acolo a început să strige. Ea era speriată de moarte pentru că era foarte întuneric. Sărăcuța de ea încerca să se prindă de orice, încerca să-i strige pe tatăl și pe mama ei, fiindcă nu putea suporta întunericul. Era într-adevăr foarte întuneric, un întuneric pe care acea fetiță nu l-a mai văzut niciodată.

La fel este și astăzi. Este un întuneric atât de mare încât nu știi încotro s-o apuci. Te duci la metodiști, te duci la bapțiști, te duci la prezbiterieni și peste tot este același lucru; toți mănâncă aceea mană stricată și cu viermi. Același crez: „Vino să ai părtășie cu noi!” dar când te duci, nu-L vezi pe Hristos acolo.

Mulți din aceste denominațiuni sunt oameni cumsecade. Eu vorbesc aici despre sistem, nu despre oameni! Vedeți, aceea este hrana lor, dar aici este hrană proaspătă!

Fratele acelei fete a spus atunci: „Nu te teme, surioară, fiindcă aici este un Om care poate aprinde Lumina.” El poate face viu acest Cuvânt. Noi nu știm cum vine și nici când. Eu nu știu nimic despre aceasta, dar El este aici și poate aprinde Lumina. Cum vom putea ieși de acolo? Nu știu, dar El este aici și poate aprinde Lumina. Și aprinde Lumina făcându-Se cunoscut. Exact așa.

Este nevoie de Hristos care aprinde Lumina și risipește întunericul. El le separă; El își scoate afară micuța Mireasă. Dumnezeu „*Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor care să-l poarte Numele.*” (Fapte 15.14). Care este Numele Lui? Nu metodist, baptist, prezbiterian, luteran, ci Isus Hristos. Așa este.

El este Lumina, Adevărul, și în El nu este nici o umbră de întuneric. Când vine, El risipește întunericul, fiindcă este Cuvântul, și Cuvântul este Lumina. Așa este. Când a spus: „*Să fie lumină!*” Acela a fost Cuvântul care a devenit lumină. Și de fiecare dată când El spune ceva, aceea este Lumina acelei epoci.

Acum El este aici, dar nu într-un miraj. Oamenii trăiesc într-un miraj, dar El este Cuvântul adevărat; este Lumina absolută pe timp de întuneric. Da, domnilor. Toate aceste lumini false, aceste miraje vor dispărea pentru că El este aici. Da, domnilor. Nu vă temeți! Aprindeți Lumina, Cuvântul Său făgăduit, fiindcă El este viu.

„...*cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea.*” (Ioan 14.12). Atunci este Cuvântul. „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi.*” (Ioan 20.21). Tatăl care L-a trimis a venit în El; și Isus care vă trimite, vine în voi, iar lucrările pe care le-a făcut atunci, le face și acum, pentru că Cuvântul este făcut trup, un trup omenesc, și Se manifestă ca Lumina zilei. Priviți! Aceasta este calea spre Lumină și în Lumină, iar oamenii

Înțelepți care nu sunt orbiți de crezuri și denominațiuni, vor umbla în Lumina aceea. O, Doamne!

Cu siguranță, aici este un om care poate aprinde Lumina! Cum? Prin adevărirea Cuvântului Său pentru această zi; Isus, Fiul lui Dumnezeu, care a făgăduit Cuvântul pentru acest timp, este chiar aici cu noi.

Nu vă temeți! Nu dați atenție la ceea ce fac ei, fiindcă dacă o faci, vei umbla în întuneric. Fiți înțelepți, pentru că așa cum a spus Daniel: „*Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci.*” (Daniel 12.3).

Nu vă temeți! Poate vedeți că este întuneric și parcă toți vă forțează. Ați auzit declarația lor: „Toate bisericile acestea micuțe trebuie să intre înăuntru, altfel vor fi închise!” Ei vor face aceasta.

Acum, dacă am timp, voi atinge partea cea mai grea. Ei spun: „Vă vom închide!” Atunci va trebui să fii unul dintre ei, sau nimic. Ori ești cu ei, ori nu vei putea face nimic: nici cumpăra, nici vinde. Asta-i tot. Atunci nu vei mai îndrăzni să te rogi pentru bolnavi, fiindcă dacă vei fi prins rugându-te pentru un bolnav sau pentru vreo problemă spirituală, vei fi supus pedepsei federale care trebuie executată. Acesta este adevărul. Vedeți? Voi știți aceasta. Este scris în hârtiile lor. Da, domnilor. Deci, ca să poți sluji, trebuie să aparții unui cult.

Fraților, dați-mi voie să vă spun ceva. Este bine să aveți chiar acum asigurarea că-L aveți pe Hristos în inimile voastre cu adevărat, fiindcă vine un timp când veți avea nevoie cu adevărat de El. Atunci sunteți în afară. Să nu uitați că atunci când va fi pusă Pecetea, este pusă pentru totdeauna. Înțelegeți? Deci, nu o faceți! Să nu credeți în acea unire și intrați repede în Hristos, Cuvântul. Da, domnule.

Adeverește Cuvântul și dovedește că este Lumina orei. Noi știm că El este Lumina,

pentru că este Lumina manifestată în trup. Cum știm aceasta? El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu era arătat, era adevărat atunci când a venit Mesia. Femeia de la fântână i-a spus: *„Când va veni Mesia, va face aceste lucruri. Trebuie să fie Prorocul, Cuvântul care ne spune aceste lucruri mai dinainte.”*

Și El i-a răspuns: *„Eu sunt Acela.”* Vedeți? Aceasta a fost destul. Lumina a strălucit peste Cuvântul făgăduit, Lumina era acolo, iar femeia a alergat în cetate și a spus: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut. Nu cumva Acesta este Mesia? (Ioan 4.29).* Asta a fost tot. Vedeți? Pentru ea nu a contat ce spuneau ceilalți, pentru că știa că El era Mesia.

Să nu uitați că întotdeauna în vremurile de întuneric, Dumnezeu a avut Cuvântul care să separe Lumina de întuneric.

El l-a avut în zilele lui Luther, când biserica catolică avea totul. Atunci l-a trimis pe Luther ca o Lumină strălucitoare și el a tras linia dintre Adevăr și întuneric. Apoi, când luteranii s-au succit, El l-a avut pe Wesley care a tras din nou linia între Lumină și întuneric.

Când metodiștii, bapțiștii și prezbiterienii s-au împotmolit, El a trimis mesajul cincizecimii ca să separe Lumina de întuneric.

Dar pentecostalii s-au întors și ei în întuneric, în organizație, și au acceptat crezuri și celelalte lucruri, de aceea a venit ceasul ca acest Cuvânt să fie adevărat. Astfel, El trimite Lumina, Cuvântul manifestat ca la început și Îl dovedește. Aici este Lumina și El o separă ca întotdeauna de întuneric. Au trecut deja cele cinci minute, dar vreau să vă mai spun ceva.

Aici este prezent un Om! Să nu vă temeți, indiferent ce spune cineva. Au fost zile când am ajuns în punctul în care nu am știut ce să fac mai departe, dar El este

prezent întotdeauna. Prezența Lui care nu dă greș, este întotdeauna acolo și El poate aprinde Lumina. Da, domnilor. El așteaptă doar să vadă ce vei face, dar poate apăsa întrerupătorul oricând vrea. Da, domnilor.

Aici este un Om care poate aprinde Lumina. Cei care umblă prin valea umbrei morții, unii dintre ei au cancer, alții sunt în denominațiuni moarte, alții sunt în crezurile morții, în tradițiile morții și în tot felul de lucruri ale morții. „*Dar ei au văzut o mare Lumină.*” Omul care a aprins Lumina atunci este Același care a spus la început: „*Să fie lumină!*” Același Dumnezeu, Același ieri, azi și în veci, este prezent și astăzi, aici și acum. Nu vă temeți, fiindcă El poate aprinde Lumina.

Nu vă temeți când vine prigoana! Aici este o Lumină și El a spus că poporul Lui nu va trece prin necaz pentru că îl va lua. Nu vor trece! Așa a spus El: că nu vor trece, pentru că vor fi luați. „Cum este posibil, frate Branham, pentru că este îngrozitor de întuneric!” Nu contează cât de întuneric se face pentru că, nu uitați, aici este un Om care poate aprinde Lumina. El își va răpi Biserica.

Da, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au fost aruncați drept în cuptorul aprins, dar acolo era un Om care a putut porni aerul. Da, domnilor. Vârtejul de vânt care a coborât în ziua de Rusalii, a suflat toate adierile acelea, tot focul. Vedeți, acolo era un Om care a fost numit: „Al patrulea Om.”

Astăzi este și aici Unul! El este Acela! Aleluia. El are Lumina aprinsă în mână și le arată celor care umblă prin valea umbrei morții, o mare Lumină. Nu o refuzați! Primiți-o în Numele Domnului!

Noi vom umbla în Lumină, minunata Lumină

Vino unde stropii de har strălucesc

Zi și noapte în jurul nostru strălucesc,

Isus Lumina lumii!

Veniți, voi, sfinții Luminii și spuneți:

„Isus este Lumina lumii!”

Atunci clopotele cerului vor suna:

„Isus, Lumina lumii.”

Ce este? Este Isus astăzi, Cuvântul adevărat. El este Cuvântul.

Noi vom umbla în această Lumină

O Lumină așa minunată.

Vino unde stropii de har strălucesc

Zi și noapte în jurul nostru strălucesc,

Isus Lumina lumii!

Să ne plecam capetele. Aș vrea să știu câți de aici ar vrea să umble în această

Lumină, sub călăuzirea Duhului Sfânt, Cuvântul adevărat de astăzi. Voi vedeți manifestat Cuvântul pe care Dumnezeu L-a făgăduit pentru ziua de astăzi.

Nu este El Cel de la început? Era El Cuvântul? Fiul a fost născut; El era Cuvântul. El era Mesia, era Cuvântul adevărat. Cuvântul a spus sfârșitul încă de la început.

Și pentru această zi este un Cuvânt, și El este aici adevărind acel Cuvânt. În mijlocul întinericului, a confuziei și a mirajului, crezul nu este de nici un ajutor. Isus a spus: *„Dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, voi cu cine îi scoateți?”* Dar ei nu scoteau dracii afară. Vedeți? *„Dar, dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu a ajuns până la voi.”* (Luca 11.20).

Haideți să ne gândim la aceasta în timp ce vom ridica mâinile. Gândiți-vă în liniște. (Fratele Branham murmură cântarea).

Aș vrea să vă spun ceva în timp ce continuă cântarea. În fiecare epocă s-a întâmplat la fel. Ce au pățit cei care au respins Lumina în zilele lui Noe? Au intrat sub judecata lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat cu Faraon în zilele Luminii rugului aprins care era în Moise? A ajuns în marea morții. Ce s-a întâmplat cu Datan, care a început bine, dar apoi a respins Lumina? L-a înghițit pământul. Ce s-a întâmplat de-a lungul epocilor Bisericii cu cei care nu au vrut să umble în Lumina zilei lor?

Tot timpul este Isus. În zilele acelor bărbați era Isus, iar astăzi este același Isus, pentru că El este Cuvântul și Cuvântul face Lumină; este Lumina zilei.

Gândiți-vă în timp ce vă întrebați sinceri: „Oare eu umblu în Lumină?”

Să cântăm din nou. (Fratele Branham și adunarea murmură cântarea: „Isus, Lumina lumii.”). Ridicați-vă în picioare.

Mă rog Tatălui ceresc să îngăduie ca acest Mesaj să pătrundă adânc în inimile oamenilor care sunt prezenți și a celor care ascultă benzile. Fie ca Lumina să iasă din Cuvânt și să aducă la suprafață Sămânța care a fost hotărâtă mai dinainte și care este îngropată în aceste miraje ale denominațiilor. Fie ca ei să vadă ca și Nicodim, chiar dacă ar trebui să vină noaptea ca să vadă Lumina. Îngăduie aceasta, Tată.

Îngăduie să vină această lucrare mare a Pietrei care este tăiată din munte fără ajutorul vreunei mâini. Ea va zdrobi aceste împărății ale neamurilor, atât pe cele spirituale, cât și pe cele naturale. Dar Piatra va acoperi întregul pământ; va fi o lucrare de curățire. Cei care au fost zdrobiți de acea Piatră, au fost îngropați în pulbere, dar cei care au stat pe această Piatră, vor avea o temelie solidă.

O, Hristose, lasă-mă să mor pe această Piatră a Cuvântului Tău, ca un slujitor al Tău. Și așa cum au stat acei luptători de partea lui David, lasă-mă să stau și eu astăzi de partea acestui Cuvânt, în timp ce văd cum este respins și dat la o parte de denominațiuni. Dă-ne putere și curaj, dă-ne Duhul Sfânt ca să rezistăm în orele care devin tot mai întunecate și mai întunecate.

Ajută-ne să ne amintim întotdeauna că Tu ești prezent să aprinzi Lumina. Tu poți să aprinzi la orice oră dorești, Tată. Tu ai spus: „Ești Lumina lumii!” de aceea Te rugăm să faci ca Luminile noastre, care sunt în slujba Ta, Doamne, să strălucească pentru alții ca să poată vedea, zi de zi, Lumina Evangheliei în care trăim, și să reflectăm Viața lui Isus Hristos așa cum a fost El pe pământ: plin de smerenie și bunătate, dar cu Cuvântul trăind în El. Îndură-Te, Tată, pentru că Te așteptăm pe Tine, Cel cu întrerupătorul în mână. Tu ții pământul în mâna Ta; ții toate lucrurile prin Cuvântul Tău.

O, Tată, ajută-ne să primim Cuvântul, astfel încât aceasta să fie dorința și mărturia

fiecărei inimi de aici.

Tată, în timp ce David cânta acele cântări, ele au devenit prorocii și Tu le-ai recunoscut ca prorocii. Te rugăm să faci ca în timp ce vom cânta și noi, Doamne, și în inimile noastre să fie aceasta: „Noi vom umbla în această Lumină.” Îngăduie aceasta, Doamne.

Aceasta este o Lumină minunată, este Cuvântul; este Hristos viu printre noi. Nu ce a fost, ci ceea ce este, și noi știm că El a reflectat ceea ce este El. De aceea Te rugăm, Tată, să faci ca oamenii să înțeleagă și să umble în această Lumină minunată, fiindcă o cerem în Numele lui Isus.

Să mai rămânem puțin și să cântăm. Aici este o audiență amestecată, formată din prezbiterieni, metodiști, catolici, etc, de aceea vreau să vă fie clar că eu nu vorbesc împotriva oamenilor care trăiesc în aceste miraje. Tot ce am făcut, a fost să vă dovedesc cu Biblia că toate acestea sunt doar niște miraje. Dacă n-ar fi așa, Hristos ar lucra cu ei așa cum a făgăduit, dar ei au refuzat Lumina. Vedeți? Și ce găsești între ei? „Aderare la o biserică și recitarea unui crez.” Și ce se dovedește la capătul drumului? Că au avut un fals, un miraj.

Hristos este Cuvântul, Lumina. Trăiți în El cât timp mai puteți! De ce trăiți? Ca să muriți. De ce lucrați? Ca să mâncați și mâncați ca să trăiți. De ce trăiți? Ca să muriți.

De ce nu vreți să trăiți ca să trăiți? Și singura cale ca să trăiți este să acceptați Cuvântul, fiindcă *„Omul nu va trăi numai cu pâine,”* pentru care muncim aici cu sudoarea frunții, ci: *„cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”*

Cuvântul ieșit din gura lui Dumnezeu a fost adevărat chiar aici, înaintea noastră, prin Duhul Sfânt. Nu vreți să trăiți prin El?

În timp ce vom cânta, să rămânem pe loc, să-l prindem de mână pe cel de lângă noi și să spunem: „Frate, vino să umblăm în această Lumină!” Vreți? Rugați-vă unul pentru celălalt în timp ce dați mâna cu el sau ea. Dacă se poate, închideți ochii în timp ce cântăm. (Fratele Branham cântă împreună cu adunarea).

Țineți capetele plecate. Vă amintiți că în timpul călătoriei, Israel a mâncat în fiecare zi mană proaspătă și a umblat în Lumina Stâlpului de Foc. Acel Stâlp de Foc era Isus Hristos. Așa spune Biblia. El este și astăzi cu noi; Îl avem cu noi. Noi știm că același Stâlp de Foc este cu noi, făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut la început, ca să împlinească Cuvântul Său.

Când vom pleca de aici, să rămânem cu cântecul acela în inimă și roțile să-l murmurăm. Înainte de a cina, plecați-vă capetele și mulțumiți-i lui Dumnezeu că ne-a trimis Lumina duhovnicească, Cuvântul Lui, ca hrană pentru suflet. Căci *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Continuați să murmurați această cântare acasă, printre oameni și ne vom întâlni din nou la ora șase și jumătate pentru numerele de rugăciune. Ne vom revedea atunci. Până atunci, să ne plecăm capetele, iar eu îl invit pe fratele Neville să vină aici și să elibereze adunarea după un cuvânt de rugăciune.

- Amin -